

SEANCES DU JEUDI 4 JUIN 1992
VERGADERINGEN VAN DONDERDAG 4 JUNI 1992ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERING

MATIN

SOMMAIRE:

CONGES:

Page 963.

PROJETS DE LOI ET INTERPELLATIONS (Discussion):

Projet de loi portant confirmation du Code des impôts sur les revenus 1992, coordonné le 10 avril 1992.

Discussion générale. — *Orateurs*: MM. Weyts, rapporteur, Goovaerts, Hatry, Garcia, Hatry (fait personnel), M. Maystadt, ministre des Finances, M. le Président, p. 963.Discussion de l'article unique. — *Orateur*: M. Hatry, p. 971.

Projet de loi contenant le budget des Voies et Moyens pour l'année budgétaire 1992.

Projet de budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1992.

Interpellation jointe de M. Verreycken au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « le retard dans la mise en service du nouveau centre de tri postal Antwerpen X ».

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 31 — « Ministère de l'Agriculture ».

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 16 — « Défense nationale » (*Docs. n°s 340-1 et 2*).Ann. parl. Sénat de Belgique - Session extraordinaire 1991-1992
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Buitengewone zitting 1991-1992

OCHTEND

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 963.

ONTWERPEN VAN WET EN INTERPELLATIES (Beraadslaging):

Ontwerp van wet tot bekrachtiging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gecoördineerd op 10 april 1992.

Algemene beraadslaging. — *Sprekers*: de heer Weyts, rapporteur, Goovaerts, Hatry, Garcia, Hatry (persoonlijk feit), de heer Maystadt, minister van Financiën, de Voorzitter, blz. 963.Beraadslaging over het enig artikel. — *Spreker*: de heer Hatry, blz. 971.

Ontwerp van wet houdende de Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 1992.

Ontwerp van Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1992.

Toegevoegde interpellatie van de heer Verreycken tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « de vertraging bij de ingebruikname van het nieuwe postsorteercentrum Antwerpen X ».

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 31 — « Ministerie van Landbouw ».

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 16 — « Landsverdediging » (*Gedr. St. nrs. 340-1 en 2*).

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 16 — « Défense nationale » (*Docs. n°s 341-1 et 2*).

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 13 — « Ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique ».

Section Intérieur et Fonction publique. — Discussion générale. — *Orateurs*: MM. De Loor, rapporteur, Vandenhoute, Cardoen, Vermeiren, Van Hooland, Mme Maes, MM. Wierinckx, Quintelier, Kuijpers, M. Tobback, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique, p. 971.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 16 — « Landsverdediging » (*Gedr. St. nrs. 341-1 en 2*).

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 13 — « Ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt ».

Sectie Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt. — Algemene beraadslaging. — *Spreekers*: de heren De Loor, rapporteur, Vandenhoute, Cardoen, Vermeiren, Van Hooland, mevrouw Maes, de heren Wierinckx, Quintelier, Kuijpers, de heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken, blz. 971.

APRES-MIDI

SOMMAIRE:

CONGES:

Page 983.

COMMUNICATIONS:

Page 983.

1. Cour d'arbitrage.
2. Parlement européen.
3. Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides.

PETITIONS:

Page 984.

PROPOSITIONS (Prise en considération):

Pages 984 et 1012.

MM. Péciaux et Larcier. — Proposition de loi modifiant la loi du 13 août 1986 relative à l'exercice des activités ambulantes.

MM. Valkeniers et Van Hooland. — Proposition de loi portant suppression du service militaire.

M. Van Belle. — Proposition de loi modifiant la procédure du divorce par consentement mutuel.

M. Pinoie et consorts. — Proposition de loi complétant l'article 4 de la loi du 3 mai 1880 sur les enquêtes parlementaires et l'article 458 du Code pénal.

M. Flagothier et consorts. — Proposition de loi modifiant l'article 6, § 5, alinéa 1er, de la loi du 7 décembre 1988 portant réforme de l'impôt sur les revenus et modification des taxes assimilées au timbre.

M. Lenfant. — Proposition de résolution relative à l'indice des prix.

QUESTIONS ORALES:

Question orale de Mme Dardenne au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « l'utilisation du combustible MOX dans les centrales nucléaires belges ».

Orateurs: Mme Dardenne, M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques, p. 984.

NAMIDDAG

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 983.

MEDEDELINGEN:

Bladzijde 983.

1. Arbitragehof.
2. Europees Parlement.
3. Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

VERZOEKSCHRIFTEN:

Bladzijde 984.

VOORSTELLEN (Inoverwegingneming):

Bladzijden 984 en 1012.

De heren Péciaux en Larcier. — Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 13 augustus 1986 betreffende de uitoefening van de ambulante activiteiten.

De heren Valkeniers en Van Hooland. — Voorstel van wet tot afschaffing van de militaire dienstplicht.

De heer Van Belle. — Voorstel van wet tot wijziging van de procedure van echtscheiding door onderlinge toestemming.

De heer Pinoie c.s. — Voorstel van wet houdende aanvulling van artikel 4 van de wet van 3 mei 1880 op het parlementair onderzoek en van artikel 458 van het Strafwetboek.

De heer Flagothier c.s. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 6, § 5, eerste lid, van de wet van 7 december 1988 houdende hervorming van de inkomstenbelasting en wijziging van de met het zegel gelijkgestelde taksen.

De heer Lenfant. — Voorstel van resolutie betreffende de prijsindex.

MONDELINGE VRAGEN:

Mondelinge vraag van mevrouw Dardenne aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « het gebruik van MOX-brandstof in de Belgische kerncentrales ».

Spreekers: mevrouw Dardenne, de heer Wathelet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken, blz. 984.

Question orale de M. Goovaerts au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « l'arriéré judiciaire à Bruxelles ».

Orateurs : M. Goovaerts, M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques, p. 985.

Question orale de M. Van Aperen au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « la Commission des jeux de hasard ».

Orateurs : M. Van Aperen, M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques, p. 985.

Question orale de M. Cuyvers au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « la langue employée sur les étiquettes ».

Orateurs : M. Cuyvers, M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques, p. 986.

Question orale de M. Snappe au ministre de l'Emploi et du Travail sur « les conséquences sociales de la fermeture des agences en douane le 31 décembre prochain ».

Orateurs : MM. Snappe, Suykerbuyk, Mme Smet, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 987.

Question orale de M. Kuijpers au ministre de l'Emploi et du Travail sur « le grand besoin de main-d'œuvre supplémentaire dans le secteur de la culture des fraises ».

Orateurs : M. Kuijpers, Mme Smet, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 988.

Question orale de M. de Donnée au ministre de la Politique scientifique sur « les possibilités d'extension des bâtiments du Musée d'art moderne à Bruxelles ».

Orateurs : M. de Donnée, M. Dehousse, ministre de la Politique scientifique, p. 988.

Question orale de M. Desutter au ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique sur « l'intervention, en cas d'incendie, des services ministériels et provinciaux s'occupant de l'environnement ».

Orateurs : M. Desutter, M. Tobback, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique, p. 989.

Question orale de M. Désir au Premier ministre sur « l'émission « Le droit de savoir » du 21 mai 1992 consacrée à Jean-Marie Le Pen ».

Orateurs : M. Désir, M. Dehaene, Premier ministre, p. 990.

Question orale de M. De Croo au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « l'abaissement nécessaire des tarifs téléphoniques en application de la directive européenne en la matière ».

Orateurs : M. De Croo, M. Coëme, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques, p. 990.

Question orale de M. de Donnée au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « le projet de liaison RER bruxellois entre les gares Schuman et Josaphat ».

Orateurs : M. de Donnée, M. Coëme, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques, p. 991.

Mondelinge vraag van de heer Goovaerts aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « de gerechtelijke achterstand in Brussel ».

Sprekers : de heer Goovaerts, de heer Wathelet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken, blz. 985.

Mondelinge vraag van de heer Van Aperen aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « de Commissie voor de kansspelen ».

Sprekers : de heer Van Aperen, de heer Wathelet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken, blz. 985.

Mondelinge vraag van de heer Cuyvers aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « de taal die gebruikt wordt op de etiketten ».

Sprekers : de heer Cuyvers, de heer Wathelet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken, blz. 986.

Mondelinge vraag van de heer Snappe aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid over « de sociale gevolgen van de sluiting van de expeditiekantoren op 31 december 1992 ».

Sprekers : de heren Snappe, Suykerbuyk, mevrouw Smet, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 987.

Mondelinge vraag van de heer Kuijpers aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid over « de grote behoefte aan bijkomende werkrachten in de sector van de aardbeienteelt ».

Sprekers : de heer Kuijpers, mevrouw Smet, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 988.

Mondelinge vraag van de heer de Donnée aan de minister van Wetenschapsbeleid over « de mogelijke uitbreiding van de gebouwen van het Museum voor moderne kunst te Brussel ».

Sprekers : de heer de Donnée, de heer Dehousse, minister van Wetenschapsbeleid, blz. 988.

Mondelinge vraag van de heer Desutter aan de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over « de tussenkomst van ministeriële en provinciale milieudiensten in geval van brand ».

Sprekers : de heer Desutter, de heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken, blz. 989.

Mondelinge vraag van de heer Désir aan de Eerste minister over « de uitzendingen van Jean-Marie Le Pen tijdens de televisie-uitzending « Le droit de savoir » van 21 mei 1992 ».

Sprekers : de heer Désir, de heer Dehaene, Eerste minister, blz. 990.

Mondelinge vraag van de heer De Croo aan de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « de noodzakelijke verlaging van de telefoon-tarieven ingevolge de Europese richtlijn ter zake ».

Sprekers : de heer De Croo, de heer Coëme, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven, blz. 990.

Mondelinge vraag van de heer de Donnée aan de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « het plan om tussen de stations Schuman en Josaphat een voorstadslijn aan te leggen ».

Sprekers : de heer de Donnée, de heer Coëme, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven, blz. 991.

PROJETS DE LOI ET INTERPELLATION (Discussion):

Projet de loi contenant le budget des Voies et Moyens pour l'année budgétaire 1992.

Projet de budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1992.

Interpellation jointe de M. Verreycken au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « le retard dans la mise en service du nouveau centre de tri postal Antwerpen X ».

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 31 — « Ministère de l'Agriculture ».

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 16 — « Défense nationale » (*Docs. n°s 340-1 et 2*).

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 16 — « Défense nationale » (*Docs. n°s 341-1 et 2*).

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 13 — « Ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique ».

Section Communications, Infrastructure et PTT. — Discussion générale. — *Orateurs*: Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Boël, Cardoen, Decléty, Appeltans, Lozie, Vermeiren, Gevenois, Kuijpers, Monset, Desutter, Verreycken (interpellation), M. Coëme, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques, p. 991.

ORDRE DES TRAVAUX:

Page 999.

PROPOSITIONS (Dépôt):

Page 1012.

M. Cerexhe. — Proposition de loi modifiant l'article 46 du Code des impôts sur les revenus.

MM. Cerexhe et Flagothier. — Proposition de loi sur le référendum consultatif au niveau communal.

M. Vermeiren:

- a) Proposition de loi portant suppression de la milice;
- b) Proposition de loi portant suppression des lois relatives au statut des objecteurs de conscience, coordonnées le 20 février 1980;
- c) Proposition de résolution concernant la création d'une armée de métier.

M. Bouchat. — Proposition de loi modifiant l'article 21 de la loi du 22 décembre 1986 relative aux intercommunales.

INTERPELLATION (Demande):

Page 1012.

M. Evers au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques, au ministre des Finances ainsi qu'au ministre de l'Emploi et du Travail sur « les conséquences éventuelles, sur les plans économique, financier, fiscal et social dans notre pays, de la suppression des frontières intérieures prévue par l'Acte unique pour le 1er janvier 1993 ».

ONTWERPEN VAN WET EN INTERPELLATIE (Beraadslaging):

Ontwerp van wet houdende de Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 1992.

Ontwerp van Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1992.

Toegevoegde interpellatie van de heer Verreycken tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « de vertraging bij de ingebruikname van het nieuwe postsorteercentrum Antwerpen X ».

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 31 — « Ministerie van Landbouw ».

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 16 — « Landsverdediging » (*Gedr. St. nrs. 340-1 en 2*).

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 16 — « Landsverdediging » (*Gedr. St. nrs. 341-1 en 2*).

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 13 — « Ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt ».

Sectie Verkeerswezen, Infrastructuur en PTT. — Algemene beraadslaging. — *Sprekers*: mevrouw Van den Poel-Welkenhuysen, de heren Boël, Cardoen, Decléty, Appeltans, Lozie, Vermeiren, Gevenois, Kuijpers, Desutter, Verreycken (interpellatie), de heer Coëme, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven, blz. 991.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Bladzijde 999.

VOORSTELLEN (Indiening):

Bladzijde 1012.

De heer Cerexhe. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 46 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen.

De heren Cerexhe en Flagothier. — Voorstel van wet over het raadplegend referendum in de gemeenten.

De heer Vermeiren:

- a) Voorstel van wet houdende afschaffing van de dienstplicht;
- b) Voorstel van wet tot opheffing van de wetten houdende het statuut van de gewetensbezwaarden, gecoördineerd op 20 februari 1980;
- c) Voorstel van resolutie inzake de instelling van een beroepsleger.

De heer Bouchat. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 21 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales.

INTERPELLATIE (Verzoek):

Bladzijde 1012.

De heer Evers tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken, de minister van Financiën en de minister van Tewerkstelling en Arbeid over « de eventuele economische, financiële, fiscale en sociale gevolgen voor ons land van de afschaffing van de binnengrenzen op 1 januari 1993, als bepaald in de Europese Akte ».

SOIR

SOMMAIRE:

CONGE:

Page 1013.

PROJETS DE LOI (Discussion):

Projet de loi contenant le budget des Voies et Moyens pour l'année budgétaire 1992.

Projet de budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1992.

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 31 — «Ministère de l'Agriculture».

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 16 — «Défense nationale» (*Docs. nos 340-1 et 2*).

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 16 — «Défense nationale» (*Docs. nos 341-1 et 2*).

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 13 — «Ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique».

Orateurs: MM. De Roo, Erdman, p. 1013.

Sections Prévoyance sociale et Santé publique et Environnement. — Discussion générale. — *Orateurs*: M. Anthuenis, Mme Maximus, MM. Valkeniers, Cuyvers, Meesters, Vandermeulen, Mmes Van der Wildt, Nélis, MM. Bosman, L. Martens, Mme Creyf, p. 1014.

Section Emploi et Travail. — Discussion générale. — *Orateurs*: MM. Hatry, Bosman, Mme Smet, ministre de l'Emploi et du Travail, chargé de la Politique d'égalité des chances entre hommes et femmes, p. 1027.

Section Politique scientifique et Enseignement. — Discussion générale. — *Orateurs*: MM. Eeman, Hasquin, Hatry, Buelens, M. Dehousse, ministre de la Politique scientifique, p. 1032.

Orateurs: M. Dehaene, Premier ministre, MM. Valkeniers, de Donnée, De Croo, Jonckheer, Tavernier, Schiltz, Verreycken, p. 1037.

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 31 — «Ministère de l'Agriculture».

Discussion et vote des articles, p. 1040.

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 16 — «Défense nationale» (*Docs. nos 340-1 et 2*).

Discussion et vote des articles, p. 1041.

Orateur: M. Vermeiren, p. 1042.

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 16 — «Défense nationale» (*Docs. nos 341-1 et 2*).

Discussion et vote des articles, p. 1042.

AVOND

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 1013.

ONTWERPEN VAN WET (Beraadslaging):

Ontwerp van wet houdende de Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 1992.

Ontwerp van Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1992.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 31 — «Ministerie van Landbouw».

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 16 — «Landsverdediging» (*Gedr. St. nrs. 340-1 en 2*).

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 16 — «Landsverdediging» (*Gedr. St. nrs. 341-1 en 2*).

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 13 — «Ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt».

Sprekers: de heren De Roo, Erdman, blz. 1013.

Secties Sociale Voorzorg en Volksgezondheid en Leefmilieu. — Algemene beraadslaging. — *Sprekers*: de heer Anthuenis, mevrouw Maximus, de heren Valkeniers, Cuyvers, Meesters, Vandermeulen, de dames Van der Wildt, Nélis, de heren Bosman, L. Martens, mevrouw Creyf, blz. 1014.

Sectie Tewerkstelling en Arbeid. — Algemene beraadslaging. — *Sprekers*: de heren Hatry, Bosman, mevrouw Smet, minister van Tewerkstelling en Arbeid, belast met het beleid van gelijke kansen voor mannen en vrouwen, blz. 1027.

Sectie Wetenschapsbeleid en Onderwijs. — Algemene beraadslaging. — *Sprekers*: de heren Eeman, Hasquin, Hatry, Buelens, de heer Dehousse, minister van Wetenschapsbeleid, blz. 1032.

Sprekers: de heer Dehaene, Eerste minister, de heren Valkeniers, de Donnée, De Croo, Jonckheer, Tavernier, Schiltz, Verreycken, blz. 1037.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 31 — «Ministerie van Landbouw».

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 1040.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 16 — «Landsverdediging» (*Gedr. St. nrs. 340-1 en 2*).

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 1041.

Spreker: de heer Vermeiren, blz. 1042.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 16 — «Landsverdediging» (*Gedr. St. nrs. 341-1 en 2*).

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 1042.

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 13 — «Ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique».

Discussion et vote des articles, p. 1043.

Projet de loi contenant le budget des Voies et Moyens pour l'année budgétaire 1992.

Discussion et vote des articles, p. 1043.

Projet de budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1992.

Discussion et vote des articles, p. 1047.

PROJETS DE LOI (Votes réservés):

Projet de budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1992, p. 1047.

Projet de loi portant confirmation du Code des impôts sur les revenus 1992, coordonné le 10 avril 1992, p. 1101.

ORDRE DES TRAVAUX:

Page 1102.

PROJETS DE LOI (Votes):

Projet de loi contenant le budget des Voies et Moyens pour l'année budgétaire 1992, p. 1103.

Projet de budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1992, p. 1103.

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 31 — «Ministère de l'Agriculture», p. 1104.

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 16 — «Défense nationale» (*Docs. nos 340-1 et 2*), p. 1104.

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 16 — «Défense nationale» (*Docs. nos 341-1 et 2*), p. 1104.

Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991 — Section 13 — «Ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique», p. 1104.

Projet de loi portant confirmation du Code des impôts sur les revenus 1992, coordonné le 10 avril 1992, p. 1104.

BUDGETS ADMINISTRATIFS:

Vote sur une motion de conformité, p. 1105.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 13 — «Ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt».

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 1043.

Ontwerp van wet houdende de Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 1992.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 1043.

Ontwerp van Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1992.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 1047.

ONTWERPEN VAN WET (Aangehouden stemmingen):

Ontwerp van Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1992, blz. 1047.

Ontwerp van wet tot bekrachtiging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gecoördineerd op 10 april 1992, blz. 1101.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Bladzijde 1102.

ONTWERPEN VAN WET (Stemmingen):

Ontwerp van wet houdende de Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 1992, blz. 1103.

Ontwerp van Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1992, blz. 1103.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 31 — «Ministerie van Landbouw», blz. 1104.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 16 — «Landsverdediging» (*Gedr. St. nrs. 340-1 en 2*), blz. 1104.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 16 — «Landsverdediging» (*Gedr. St. nrs. 341-1 en 2*), blz. 1104.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 — Sectie 13 — «Ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt», blz. 1104.

Ontwerp van wet tot bekrachtiging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gecoördineerd op 10 april 1992, blz. 1104.

ADMINISTRATIEVE BEGROTINGEN:

Stemming over een conformiteitsmotie, blz. 1105.

N. 35

SEANCE DU MATIN — OCHTENDVERGADERING

PRESIDENCE DE M. SWAELEN, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER SWAELEN, VOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 10 heures.
De vergadering wordt geopend om 10 uur.

CONGES — VERLOF

MM. Goossens, W. Martens, Verreycken, pour d'autres devoirs, et Ottenbourg, à l'étranger, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren Goossens, W. Martens, Verreycken, wegens andere plichten, en Ottenbourg, in het buitenland.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

ONTWERP VAN WET TOT BEKRACHTIGING VAN HET WETBOEK VAN DE INKOMSTENBELASTINGEN 1992, GECOÖRDINEERD OP 10 APRIL 1992

Algemene beraadslaging en bespreking van het enig artikel

PROJET DE LOI PORTANT CONFIRMATION DU CODE DES IMPÔTS SUR LES REVENUS 1992, COORDONNÉ LE 10 AVRIL 1992

Discussion générale et examen de l'article unique

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet tot bekrachtiging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gecoördineerd op 10 april 1992.

Nous abordons l'examen du projet de loi portant confirmation du Code des impôts sur les revenus 1992, coordonné le 10 avril 1992.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Weyts, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, in dit ontwerp wordt voorgesteld om het koninklijk besluit van 10 april 1992 tot coördinatie van wettelijke bepalingen inzake inkomstenbelastingen te bekrachtigen. Dit koninklijk besluit werd geno-

men in uitvoering van artikel 41, paragraaf 1, van de wet van 7 december 1988, houdende hervorming van de inkomstenbelasting en wijziging van de met het zegel gelijkgestelde taksen gewijzigd bij artikel 331 van de wet van 22 december 1989.

Sedert de coördinatie van 26 februari 1964 was het Wetboek van de inkomstenbelastingen inderdaad door honderden wetten en koninklijke besluiten van bijzondere machten gewijzigd. Deze intensieve wetgevende activiteit had onvermijdelijk afbreuk gedaan aan de samenhang van dit wetboek, dat soms moeilijk te raadplegen en moeilijk te begrijpen was geworden, zodat een nieuwe coördinatie zich opdroeg.

Het ontwerp van koninklijk besluit tot coördinatie werd tweemaal voorgelegd aan de afdeling wetgeving van de Raad van State, die nauwlettend toekeek op de naleving van artikel 110 van de Grondwet. Omdat de Raad van State van oordeel was dat bepaalde artikelen van het ontwerp verder gingen dan de door de wet verleende machtiging, heeft hij in zijn advies van 12 juni 1991 terecht laten opmerken dat de Koning de te coördineren bepalingen inhoudelijk niet kon wijzigen, zelfs als het koninklijk besluit tot coördinatie door de Wetgevende Kamers moet worden bekrachtigd. De door de Raad van State bedoelde bepalingen werden uit dit ontwerp gelicht.

Sedert de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet heeft goedgekeurd, hebben tal van rechtsbeoefenaars het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 grondig onderzocht. Sommige auteurs beweren dat zij daarin een aantal inhoudelijke wijzigingen hebben gevonden die aan de aandacht van de Raad van State zijn ontsnapt. Soms gaat het maar om oppervlakkige wijzigingen. De logica van het nieuwe wetboek wil in bepaalde gevallen een aantal inhoudelijk ongewijzigde regels in een vorm invoeren die enigszins afwijkt van het vroegere wetboek. In andere gevallen stellen de auteurs gewoon een aantal vragen over de draagwijdte van de nieuwe bepalingen. In twijfelgevallen behoort de tekst uiteraard te worden uitgelegd in het licht van de parlementaire voorbereiding, waaruit duidelijk blijkt dat de bepalingen niet afwijken van hun vorige draagwijdte zoals trouwens ook in de machtigingswet en de adviezen van de Raad van State staat te lezen. Met dit ontwerp voert de regering een verbintenis uit die zij heeft aangegaan in het regeerakkoord. Het ontwerp wil geen inhoudelijke wijzigingen aanbrengen op het stuk van de inkomstenbelastingen.

Tijdens de algemene bespreking onderstreepte een lid dat de verklaring van de minister van Financiën, dat in geval van twijfel de teksten hun vroegere draagwijdte behouden, zeer belangrijk was. Toch meent het lid dat de coördinatie aanleiding zou kunnen geven tot enkele fundamentele wijzigingen in het Wetboek van de inkomstenbelastingen.

Volgens een ander lid heeft de minister alle nodige voorzorgen genomen om de coördinatie binnen de toegelaten bevoegdheidsgrenzen vast te leggen. Het lid zegt ook verrast te zijn over de snelheid waarmee de coördinatie tot stand kwam. In het onderhavige geval was het onmogelijk om kennis te nemen van het koninklijk besluit vóór de indiening van het wetsontwerp, aangezien het koninklijk besluit geïntegreerd is in dit wetsontwerp. De publikatie is een formele voorwaarde opdat een koninklijk besluit in werking zou kunnen treden. De fiscale deskundigen hebben deze werkwijze helemaal niet geapprecieerd. Sinds ongeveer één week verschenen immers verschillende artikelen omtrent de coördinatie. Een commissielid verwees naar één van deze artikelen, met name dat van professor Kleynen, en zegt verrast te zijn door de agressiviteit van dit artikel. Het verwijt dat in de Commissie vaak werd gehoord, is, dat de minister onvoldoende tijd heeft gelaten aan de fiscalisten om het ontwerp grondig te bestuderen en opmerkingen ter zake te formuleren. Een lid hoopt dan ook dat de minister hiermee rekening wil houden en de bespreking tot een latere datum zal uitstellen.

Een ander commissielid is het hiermee eens en onderschrijft ten volle de doelstelling van de minister wanneer deze verklaart de rechtszekerheid op het oog te hebben. Over het principe van de coördinatie bestaat er geen betwisting, doch er rijzen een drietal problemen.

Een eerste probleem betreft de politieke verantwoordelijkheid. Is het opportuun om een coördinatie uit te voeren, terwijl de te coördineren wetteksten voortdurend worden gewijzigd? Het ontwerp van fiscale programmawet dat opnieuw wijzigingen bevat, werd praktisch gelijktijdig met dit ontwerp ingediend! De Raad van State heeft opgemerkt dat sinds 1988 gemiddeld één nieuwe fiscale wet per trimester werd goedgekeurd. Alle deskundigen en allen die beroepshalve met onze fiscale wetgeving te maken hebben, lijden verschrikkelijk onder deze juridische instabiliteit.

Op het vlak van de vennootschapsbelasting wordt sinds jaren een globale hervorming beloofd, doch de wijzigingen worden steeds slechts stapsgewijs uitgevoerd. Wanneer er om budgettaire redenen ergens supplementaire inkomsten nodig zijn, worden de regels inzake vennootschapsbelasting aangepakt. Wanneer de politieke verantwoordelijken menen meer inkomsten uit de vennootschapsbelasting te moeten putten, dan zouden zij dat ten minste door middel van een globale hervorming moeten doen en niet steeds zeer fractionair te werk moeten gaan.

Een tweede element van juridische onzekerheid is de ingevoerde retroactiviteit van de fiscale wet tot 1 januari 1991, terwijl ten minste vier omvangrijke fiscale wetten in de loop van 1991 werden goedgekeurd. Voor eenzelfde aanslagjaar zullen dus twee verschillende nummeringen van artikelen bestaan. Vraag is waarom de retroactiviteit niet beperkt wordt tot 1 januari 1992.

Ten derde wijst het lid op het probleem dat het lijkt dat het wetsontwerp de bevoegdheidsgrenzen van de wet van 7 december 1988 te buiten gaat.

De coördinatie is een gigantisch werk. Indien de rechtszekerheid waarborgen de hoofddoelstelling is, dan moet, aldus een lid, de minister meer tijd geven aan de fiscalisten om het ontwerp grondig te bestuderen en opmerkingen te formuleren. Hiertoe zouden reeds commissies van eminente deskundigen zijn opgericht. Spreker meent dat deze coördinatie tot ontelbare betwistingen aanleiding zal geven.

Om te beletten dat de gerechtelijke achterstand nog groter wordt, stelde een lid voor het ontwerp uit te stellen om volgende redenen. Voor de formeel gewijzigde teksten blijft de vroegere interpretatie van toepassing.

De minister bevestigt in zijn antwoord dat het ontwerp van wet een coördinatie van het Wetboek van de inkomstenbelastingen betreft die inhoudelijk geen bepalingen wijzigt. In geval van twijfel moet de tekst geïnterpreteerd worden in het licht van de voor-

bereidende werken. Dit betekent dat de bepalingen hun vroegere draagwijdte behouden. De minister deelt mede dat hij zijn administratie al de door de practici opgeworpen vragen zal laten onderzoeken. Indien werkelijke wijzigingen worden ontdekt, zal de regering ter gelegenheid van het indienen van het ontwerp van wet houdende fiscale en financiële bepalingen aan het Parlement de nodige verbeteringen voorstellen.

Een ander lid heeft verwezen naar geruchten waaruit zou blijken dat ingevolge de nieuw gecoördineerde teksten roerende voorheffing verschuldigd zou zijn op dividenden met betrekking tot de inkoop van eigen aandelen of met betrekking tot liquidatieboni.

In dat verband wordt gewezen op artikel 264 van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992 dat uitdrukkelijk voorziet in de «vrijstelling» en de «verzaking» van de roerende voorheffing op een gedeelte van de dividenden dat overeenstemt met de in de artikelen 186, 187 en 209 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen vermelde uitgekeerde winst.

In zijn repliek vraagt het lid dat de administratie deze kwestie zou onderzoeken en wanneer zou blijken dat er toch problemen rijzen, dat een oplossing zou worden voorgesteld via een amendement op het eerstvolgende ontwerp van belastingwet.

De minister kan instemmen met deze suggestie. Hij bevestigt dat hij aan zijn dienst opdracht zal geven alle inhoudelijke opmerkingen van fiscalisten zorgvuldig te onderzoeken. Als bewijs dat sommige opmerkingen betrekking hebben op een vals probleem verwijst de minister naar de uiteenzetting van een lid die een recent artikel uit de *Fiskoloog* heeft aangehaald waarin te lezen staat dat de bepalingen van het nieuwe Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 de regeling inzake het forfaitgedeelte van buitenlandse belasting op de royalties inhoudelijk wijzigt en dat die regeling bijgevolg op dat punt herzien is.

Op de bladzijden 13 en 14 van het verslag heb ik dan nog enkele andere voorbeelden ingelast die mij werden ter beschikking gesteld door de administratie. Ik verwijs hiervoor naar het schriftelijk verslag.

Wanneer opnieuw werd aangedrongen om de bespreking tot een latere datum uit te stellen om iedereen de kans te geven het geheel aan een grondig onderzoek te onderwerpen, drong de minister nogmaals aan op een spoedige goedkeuring van dit ontwerp, teneinde de vicieuze cirkel te doorbreken. Immers, indien ondertussen nog fiscale wetten worden goedgekeurd dan moet de coördinatie worden overgedaan.

Een ander lid meent dat de rechtszekerheid gediend is door een spoedige bekrachtiging van de coördinatie van het Wetboek van de inkomstenbelastingen. Indien er nadien aanpassingen moeten gebeuren dan kan dit met een wetswijziging.

Volgens een ander lid heeft men het herschrijven van een aantal artikelen aangewend om grondige wijzigingen aan te brengen die afwijken van de beginselen van de te coördineren wetgeving.

Tijdens de bespreking werd het de minister ook kwalijk genomen dat hij weigerde een verdere dialoog aan te gaan met de fiscalisten.

Er werden amendementen ingediend. Een eerste amendement strekt ertoe het koninklijk besluit van 10 april 1992 tot coördinatie van het Wetboek van de inkomstenbelastingen op te heffen, maar het amendement werd verworpen met 12 stemmen tegen 1, bij 3 onthoudingen. Een lid is van oordeel dat wanneer een wettekst duidelijk en niet dubbelzinnig is, de rechter de wettelijke bepaling zal toepassen, ongeacht welke verklaringen de minister heeft afgelegd tijdens de parlementaire voorbereiding. Wanneer nu zou blijken dat de nieuwe bepalingen tegenstrijdigheden bevatten, zouden de verklaringen van de minister de rechter er geenszins van weerhouden de nieuwe regeling toe te passen, ook al is deze strijdig met de oude tekst. De teksten moeten een normatieve strekking hebben; dit is niet het geval voor een verklaring van de minister.

Een tweede amendement wordt ingediend om dit te verhelpen. Ook dit amendement werd verworpen met 12 stemmen tegen 1, bij 3 onthoudingen.

Aangezien het voorgaande amendement niet werd aangenomen, dienen enkele leden een derde amendement in dat ook tot doel heeft een artikel 2 toe te voegen dat stelt: «Gedurende een periode van twee jaar te rekenen van de bekendmaking van deze wet in het *Belgisch Staatsblad*, moet elke wijziging van de gecoördineerde tekst worden gelezen of geïnterpreteerd rekening houdend met de teksten die van kracht waren voor de wet tot bekrachtiging van het gecoördineerde Wetboek van de inkomstenbelastingen.» Ook dit amendement werd verworpen met 12 stemmen tegen 1, bij 3 onthoudingen.

Na de bespreking van dit wetsontwerp in de commissie op dinsdag 26 mei 1992, werd op 2 juni voorlezing gedaan van het verslag dat unaniem werd goedgekeurd door de 12 aanwezige leden.

Dan zou ik nog willen vermelden dat in het koninklijk besluit enkele materiële vergissingen staan die zouden moeten worden gewegwerkt. In artikel 247 staat in de eerste zin «in gevallen vermeld in artikel 239 wordt de belasting berekend...» Dit zou moeten gewijzigd worden in «artikel 234».

Een tweede materiële vergissing werd opgemerkt in artikel 324 waar staat: «De administratie mag de juistheid nagaan van de in de artikelen 322 en 333 bedoelde inlichtingen.» Hier moet de verwijzing naar artikel 333 wegvallen en veranderen door verwijzing naar artikel 323. De juiste tekst van artikel 324 is dan ook «de administratie mag de juistheid nagaan van de in de artikelen 322 en 323 bedoelde inlichtingen.»

Een volgende materiële vergissing vindt u in artikel 407 waar onder een vierde in de tweede paragraaf verwezen wordt naar artikel 401bis, waar het moet zijn artikel 406. De juiste tekst in artikel 407, 4°, is dan ook in de tweede alinea «de stortingen bedoeld in artikel 406 worden in voorkomend geval in mindering gebracht van het bedrag waarvoor de aansprakelijkheid geldt.»

Een laatste materiële vergissing, of beter een vergetelheid, moet worden gemeld in artikel 457, het oude artikel 347, waar artikel 456 moet worden toegevoegd. Het juiste artikel 457, paragraaf 1, moet dan ook als volgt klinken: «Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85 zijn van toepassing op de in de artikelen 449 tot 453 en 456 bedoelde misdrijven.»

Het ene artikel wordt tenslotte ongewijzigd aangenomen met 12 stemmen tegen 1, bij 3 onthoudingen. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Goovaerts.

De heer Goovaerts. — Mijnheer de Voorzitter, haast en spoed is zelden goed. Collega Weyts vraagt ons bij het voorlezen van zijn uitstekend verslag om consideratie omdat er wijzigingen moeten worden aangebracht aan de tekst.

Le nouveau cru coordonné est arrivé. Mais est-il bon? Wie denkt dat de tekst die men hier geacht wordt goed te keuren de tekst is die is overgezonden door de Kamer, heeft het mis. Er zijn een aantal wijzigingen aangebracht. Het blauwe boekje dat ik u toon met als titel: «Ministerie van Financiën, Administratie der Directe Belastingen, V2175.» (*De heer Goovaerts toont het document*) bevat de juiste tekst.

Deze tekst doet op het ogenblik de ronde in de administratie en in de buitenwereld. Daarmee bedoel ik dat hij commercieel wordt geëxploiteerd en het is jammer dat de commerciële firma's aan de tekst wijzigingen moeten aanbrengen zoals collega Weyts heeft moeten voorstellen ingevolge de haast en de onnauwkeurigheid waarmee tewerk is gegaan. Het is niet hun schuld, want in dat boekje schrijft de minister dat de wet reeds is goedgekeurd door beide Kamers.

Wij keuren dus vandaag een ontwerp goed dat reeds is goedgekeurd. Ik begrijp dan ook waarom wij vanmorgen zo weinig talrijk aanwezig zijn. Dat is logisch. Wij zitten hier eigenlijk niets te doen. Wij kunnen beter een kopje koffie gaan drinken. Dat zou aangenamer zijn. Het werk dat wij geacht worden vandaag te verrichten, is immers reeds verricht. Als naïeve neofiet in deze Hoge Vergadering ben ik er steeds meer over verwonderd dat dergelijke dingen kunnen gebeuren, dat men hier de mensen zo weinig ernstig neemt.

De tekstwijzigingen die in het ontwerp voorkomen, zijn volgens de rapporteur geen inhoudelijke wijzigingen, maar alleen wijzigingen naar de vorm. Hierover kunnen volgens hem geen problemen rijzen.

De Raad van State verklaarde trouwens dat het koninklijk besluit tot coördinatie geen inhoudelijke wijzigingen mag aanbrengen in de wetteksten. Dat is toch het minste wat de minister kan zeggen. De rapporteur beweert dat bij mogelijke interpretaties over een gewijzigde term de uitleg van de minister moet worden gevolgd, dat de voorbereidende parlementaire werkzaamheden bij het ontwerp in acht moeten worden genomen. Dat is echter niet juist. Ik geef hiervan één voorbeeld.

In de nieuwe tekst is er sprake van beroepsinkomsten, daar waar er in de oude tekst sprake is van bedrijfsinkomsten. Indien een jurist nu voor de rechtbank aanvecht dat «bedrijfsinkomsten» en «beroepsinkomsten» dezelfde betekenis hebben, dan kunnen de verklaringen van de minister en de werkzaamheden van het Parlement misschien wel declaratief zijn, maar uiteindelijk zal de rechtbank bepalen welke interpretatie er normatief aan een term moet worden gegeven.

Wij kunnen de fouten die voortvloeien uit die haast en spoed niet goedmaken door wat late wijzigingen en een verklaring van de minister. Het was beter geweest de zaak ineens goed aan te pakken.

De coördinatie is ook niet volledig. Een aantal fiscale wetten wordt niet gecoördineerd. Bovendien wordt nergens gezegd dat de oude tekst van het wetboek niet meer van kracht is. Wij kunnen dus niet zeggen welke tekst geldig is. De administratie zal natuurlijk zeggen dat de nieuwe tekst van kracht is, want dat is gunstiger voor haar. Op deze manier kan men weer gaan procederen.

Over enkele dagen, hoogstens enkele weken, zal de fiscale wetgeving trouwens opnieuw worden gewijzigd. Wanneer komt de coördinatie van de coördinatie?

Maar er is hoop! De jongste tijd zijn de ministers zeer ontevreden over de rechterlijke macht. Dat blijkt meer en meer uit verklaringen van de minister van Justitie en van de minister van Binnenlandse Zaken. Op 27 maart 1992 heeft het Hof van cassatie echter gezegd dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur het recht op rechtszekerheid insluiten en dat die beginselen ook gelden ten aanzien van het fiscaal bestuur; dat het recht op rechtszekerheid onder meer inhoudt dat de burger moet kunnen vertrouwen op wat door hem niet anders kan worden opgevat dan als een vaste gedrags- of beleidsregel van de overheid; dat daaruit volgt dat de door de overheid opgewekte gerechtvaardigde verwachtingen van de burger in de regel moeten worden gehonoreerd. Ik sluit mij aan bij degenen die zeggen dat dit arrest in de komende jaren veruit het meest geciteerde arrest van het Hof van cassatie zal zijn, en het geeft ons hoop.

Ik wend mij nu tot de regering, vertegenwoordigd door de minister van Financiën omdat ook het Hof van cassatie nu het woord «burger» gebruikt en vraag de regering eindelijk ook eens wat meer aan de burger te denken in plaats van hem te gebruiken als dekmantel om allerlei onzinnige zaken snel uit te voeren. (*Applaus.*)

M. le Président. — La parole est à M. Hatry.

M. Hatry. — Monsieur le Président, il est des projets de loi qui semblent être poursuivis par un destin particulièrement funeste, et celui qui nous est soumis aujourd'hui appartient à cette catégorie.

En effet, si l'on considère toutes les fautes, les accidents, les violations des règles qui régissent les travaux parlementaires, les relations entre le gouvernement et le Conseil d'Etat ainsi que l'action des tribunaux, si l'on énumère tous les accidents que ce projet a subis, on peut affirmer qu'il s'agit d'une véritable étude de cas, *a case study* de tout ce qui ne peut et ne doit pas être fait.

Je commencerai cette énumération par les deux informations qui nous ont été communiquées ce matin.

Notre rapporteur, auquel je rends hommage parce que sa tâche n'a pas été facile, a énuméré quatre articles qui doivent être modifiés: 247, 324, 407 et 457.

Il a été particulièrement généreux en qualifiant ce dernier article de *het laatste artikel dat nog anders moet worden geschreven*. Je puis vous assurer que dans les semaines et les mois à venir nous en découvrirons beaucoup d'autres. D'autre part, la révélation qu'a apportée notre collègue, M. Goovaerts, d'une publication du ministère des Finances faisant part de l'accord du Sénat est pour le moins prématurée et fait état d'un singulier mépris du Parlement. Vous me voyez donc amené à déplorer les erreurs multiples, la précipitation dont on a fait preuve et les accidents divers en cette matière.

Par ailleurs, même si c'est un document officieux, il est regrettable qu'un document soit mis en circulation à la suite d'indiscrétions, comme vous l'affirmez, monsieur le ministre, de votre administration ou de votre cabinet...

M. Maystadt, ministre des Finances. — Je constate une fois de plus que c'est vers le même groupe politique que les indiscrétions se produisent!

M. Hatry. — Vous ne vous êtes pas inscrit en faux, monsieur le ministre, contre les propos de M. Goovaerts, lorsqu'il a déclaré que circulait actuellement dans le monde économique et dans le monde juridique un document dans lequel vous affirmez que les deux Chambres ont ratifié ce texte. C'est pour le moins prématuré. De cette façon, vous enlevez toute valeur à l'activité du Parlement auquel vous êtes censé vous soumettre. J'estime, monsieur le ministre, que ce genre de comportement n'est pas admissible.

Je vous accorde donc une deuxième mauvaise note.

M. Maystadt, ministre des Finances. — En tout cas, il n'est certainement pas admissible qu'un fonctionnaire commette une indiscrétion et transmette un document dont le ministre n'est pas encore en possession.

M. Hatry. — Monsieur le ministre, vous avez la responsabilité politique et administrative du département...

M. Maystadt, ministre des Finances. — Mais cette affaire ne restera pas sans suite, car je constate, une fois de plus, que l'indiscrétion a la même destination.

M. Hatry. — Monsieur le ministre, on peut faire appel à la coopération et à l'information, mais il est inadmissible qu'un document précise que les deux Chambres ont ratifié le texte alors que ce n'est pas le cas. Je vous reproche également de ne pas avoir donné l'occasion aux professionnels de vous aider au niveau de l'élaboration du texte.

Je ne critique donc pas le principe même de l'information des professionnels et du public, mais le fait d'avoir laissé circuler un texte comprenant de telles inexactitudes.

M. Maystadt, ministre des Finances. — Je n'ai pas laissé circuler ce document. D'ailleurs, il n'est pas encore en ma possession.

En outre, monsieur Hatry, dès le vote de ce projet de loi, on peut s'attendre, vous en conviendrez, à ce qu'un certain nombre d'éditeurs privés se précipitent pour vendre ce type de publication. Pour une fois, l'administration a eu un excellent réflexe. Elle a estimé, en effet, qu'elle pourrait bénéficier de rentrées supplémentaires grâce à la vente du document dès le vote du projet de loi. Je regrette donc profondément que, contrairement à ce qui était prévu, ce texte ait été rendu public avant le vote au Parlement.

M. Hatry. — Ce n'est pas l'objet de mon reproche: en fait, je déplore que la note de couverture du document laisse entendre que le rôle du Parlement est inexistant.

Je sais parfaitement, monsieur le ministre, que vous êtes à la tête d'une importante administration et que vous ne pouvez pas contrôler tout ce que font vos agents.

Cependant, on est en droit d'attendre des fonctionnaires d'une administration dite de qualité qu'ils ne diffusent pas un texte mentionnant un accord des deux Chambres, lorsque cet accord n'a pas été obtenu. Cela me paraît dénoter un manque réel de conscience quant à ce que peut ou ne peut pas faire une administration.

M. Seeuws, vice-président, prend la présidence de l'assemblée

Je poursuis donc, monsieur le ministre, mon étude de ce qui ne doit pas être fait et j'en arrive au troisième point.

Ceux qui l'ont parcouru savent que le projet, tel qu'il a été déposé à la Chambre, comporte 338 pages et 521 articles qui font l'objet d'une ratification royale en un article et d'un projet de loi contenant également un article unique. Ce projet important mérite donc examen. En consultant de manière superficielle le rapport de la Chambre, vous pourriez croire qu'il comprend six pages. En fait, cinq et demie de ces pages constituent l'exposé du ministre. Nos collègues de la Chambre ont donc royalement rédigé huit lignes pour sceller le sort fiscal de tous les concitoyens qui déclarent des revenus, à savoir quatre millions de ménages. J'estime, monsieur le ministre, que cette matière eût mérité mieux que huit lignes dans un rapport de six pages!

J'en viens à présent au quatrième exemple de ce qu'il ne faut pas faire. Je comprends parfaitement, monsieur le ministre, que vous ne soyez pas personnellement en cause en la matière. Par deux fois, vous avez eu recours au Conseil d'Etat. Celui-ci est souvent submergé par les avis multiples qui lui sont demandés et c'est la raison pour laquelle vous avez dû attendre un an pour recevoir son premier avis.

Pour le deuxième avis, un délai quelque peu supérieur à trois jours aurait été équitable. Le délai d'urgence est fixé à trois jours, mais des accommodements sont toujours possibles et, en cas d'accord sur un temps supplémentaire, le Conseil d'Etat le respecte toujours. Si le délai d'un an est long, celui de trois jours est par contre très court.

M. Maystadt, ministre des Finances. — C'est la raison pour laquelle le Conseil d'Etat a pris plus de trois jours pour rendre son second avis.

M. Hatry. — Formellement, vous lui avez donné trois jours. Si vous aviez eu l'élégance de débattre d'un délai plus long, vous auriez pu obtenir un avis plus autorisé.

Un autre point doit également retenir notre attention. En dehors du Parlement, on n'a eu connaissance du contenu de votre arrêté qu'en apprenant l'existence du projet de loi. En d'autres termes, certains milieux — peut-être les fonctionnaires, les membres de votre cabinet ou l'autorité politique qu'est le gouvernement — semblent avoir craint des réactions qui auraient pu freiner le processus législatif. Cela n'a certainement pas été le cas à la Chambre puisqu'il a fait l'objet d'une seule séance et d'un rapport de huit lignes! Vous n'avez pas communiqué de texte aux contribuables, ce qui pourtant s'impose!

Les réactions négatives des professionnels, de même que votre législation « par errata », dont notre rapporteur, M. Weyts, a fait déjà état pour quatre premiers articles, auraient pu être évitées si vous aviez publié cet arrêté royal plutôt que d'en faire une simple annexe à un projet de loi dont personne n'a eu connaissance avant le dépôt au Parlement. Il ne s'agit certes pas d'une bonne façon de légiférer.

Dans le passé, chaque fois qu'un législateur devait ratifier des dispositions, adoptées d'abord par arrêté royal, un certain temps s'est écoulé entre l'adoption de l'arrêté royal et le passage au Parlement. Dans l'intérêt même des citoyens — dans le cas présent, des contribuables — des améliorations ont ainsi pu être apportées par le gouvernement lui-même à son arrêté royal avant de le soumettre à la ratification du Parlement. Vous avez manqué cette opération. Nous nous trouvons donc en présence d'un florilège, d'un « textbook » de tout ce qu'il convient de ne pas faire dans un processus législatif. Vous devriez certainement à nouveau légiférer par errata dans les mois à venir pour corriger les déficiences de ce texte.

Nous avons également dû constater, comme le rapport en a fait état, l'agressivité avec laquelle certains professionnels se sont prononcés via la presse à l'égard de cette coordination. Je comprends l'inconvénient que représente toute nouvelle coordination. Mais, comme je l'ai dit en commission, il s'agit simplement d'une période transitoire, certes difficile pour les professionnels qui doivent assimiler un nouveau texte et une nouvelle numérotation alors que les articles de l'ancien texte, par exemple l'article 250, étaient pratiquement devenus des noms communs et ne nécessitaient plus aucune explication. Il est peut-être pénible de devoir réétudier à nouveau un acquis. Mais dans le contexte présent, cet inconvénient pouvait se produire à tout moment. Peut-être eût-il été préférable de prendre ces mesures après l'adoption du projet de loi portant des dispositions fiscales dont nous allons être saisis. Quoi qu'il en soit, vous devrez encore légiférer en matière fiscale à intervalles rapprochés. Tout code aurait donc pu donner lieu à ce même type de critiques à n'importe quel moment. Nous n'émettons donc pas de critique sur ce point.

Par contre, nous ne sommes pas convaincus que les textes coordonnés ne donneront pas lieu à des contestations de fond devant les tribunaux. Je mentionnerai simplement le problème pour les royalties, de l'application de la quotité forfaitaire d'impôts étrangers et le traitement des bonis de liquidation dans les déclarations d'impôts. D'autres problèmes de fond, non évoqués, eux, dans le rapport, vont probablement surgir au fur et à mesure que les secteurs professionnels concernés prendront connaissance du texte.

En outre, les changements de terminologie, qui ont d'ailleurs été repris de façon assez précise dans le rapport et dont certains ont été évoqués par mon prédécesseur à cette tribune, indiquent que certains termes ont été « modernisés » ou, au moins, adaptés. Malgré votre déclaration selon laquelle vous n'avez voulu apporter aucune modification quant au fond, nous ne sommes pas rassurés. En effet, les propos d'un ministre, même si vous voulez en faire une garantie, n'ont pas force de loi. En cette matière, mieux vaut élaborer un texte clair, incontestable et applicable par les tribunaux. C'est pourquoi nous avons introduit des amendements sur lesquels je reviendrai à la fin de mon intervention. Dans ce contexte, votre refus d'accepter certains amendements de l'opposition est d'autant plus regrettable. Ils auraient pu créer la sécurité juridique. Pourquoi ne pas stipuler dans la loi une disposition que vous êtes prêt à accepter ?

Vous l'avez rappelé tout à l'heure, monsieur le ministre, nous sommes à la veille de l'approbation par le Sénat du projet de loi portant des dispositions fiscales, projet déjà approuvé par la Chambre et qui modifiera à nouveau certains points du code. A moins que vous ne trouviez une nouvelle technique législative, j'imagine que vous modifieriez encore certains passages de cette nouvelle codification lorsque vous déposerez le budget 1993 au début de l'automne.

Monsieur le ministre, des décisions législatives de grande envergure vont être prises prochainement — le gouvernement nous l'annonce — car 1993 doit être la préfiguration de l'entrée de la Belgique dans l'Union économique et monétaire. Nous ne vous critiquons certainement pas sur ce point. Les termes que vous avez utilisés pour défendre cette intégration ne font d'ailleurs que nous conforter dans notre attitude positive.

Pour nous, il serait catastrophique que la Belgique, cette plaque tournante européenne, ce pays hôte de nombreuses institutions européennes et internationales, ce pays essentiellement importateur et exportateur dont une énorme proportion de l'industrie et du commerce s'exerce avec les autres pays de la Communauté, ne figure pas dans le peloton de tête de l'intégration européenne. Le premier ministre l'a dit beaucoup plus brutalement : ceux qui se mettent en grève aujourd'hui pour s'opposer aux mesures à prendre dans le cadre des accords de Maastricht feront la grève en 1997 ou 1999 si nous manquons cette opportunité.

Nous ne vous adressons donc aucune critique à cet égard. Toutefois, en dehors des autres réserves que j'ai formulées au sujet de la rapidité avec laquelle vous allez travailler, rapidité qui me paraît à la fois dangereuse et suspecte, nous constatons que nous sommes à la veille de grands changements dans nos codes et qu'il eût été préférable d'attendre, par exemple, jusqu'au mois d'octobre 1992 pour déposer un code qui, lui, aurait pu être définitif.

Le rapport est également très explicite quant à la faiblesse d'une simple déclaration ministérielle. En outre, le fait que l'arrêté royal soit ratifié par une loi ne couvre pas non plus les déficiences de cet arrêté si sa portée dépasse celle de la législation qui habilite le Roi à coordonner. Par conséquent, un manteau de Noé ne peut pas être jeté sur des erreurs ou, dans certains cas, des modifications volontaires qui seraient apportées aux textes de base par la suite. Le processus législatif n'enlève rien à la possibilité de voir contester devant les tribunaux les actes qui dépassent la simple coordination.

En fait, trois problèmes subsistent. Le premier d'entre eux est celui de la responsabilité politique. A la veille de la prise de décisions importantes relatives aux budgets 1992 et 1993, était-il opportun d'agir aussi rapidement, en étant si peu préparés ? Ce comportement relève de votre responsabilité politique. Vous avez pris les décisions. Nous n'approuvons pas ce procédé.

Nous avons également essayé de porter remède à la deuxième difficulté qui réside dans le fait que la loi, dont vous espérez qu'elle sera votée par le Sénat, prévoit une rétroactivité au 1er janvier 1991. Les exercices clôturés au 31 décembre 1991, par exemple, seront, en effet, frappés par la nouvelle législation puisque l'exercice 1992 verra le dépôt des bilans et comptes de résultats des entreprises pour 1991. Or, un an et demi s'est écoulé entre la réalisation de la coordination et le 1er janvier 1991. Jamais aucun texte légal n'a eu autant d'effet rétroactif. Vous rétorquerez que, s'agissant d'une codification, le fait est moins grave que s'il était question de décisions modifiant une loi quant au fond. Une fois de plus, nous sommes sceptiques lorsque vous déclarez que rien n'aurait été changé alors que les modifications apparaîtront progressivement.

Enfin, un troisième point, qui revêt également beaucoup d'importance à nos yeux, nous sépare. En effet, en réalité, nous ne sommes pas certains que le texte constitue bien une simple coordination, mais vous avez agi de manière telle que les professionnels ne puissent même pas nous éclairer sur les différences par rapport à une telle coordination. En outre, aucun organisme responsable ne veut déposer de projets d'amendement. Tout le monde craint, en effet, d'oublier d'introduire certains amendements essentiels, tant le texte est fouillé, long et complexe. Nos points de vue divergent quant au fond car nous craignons fortement que ce texte, au lieu d'apporter la sécurité, ne devienne, au contraire, une source de contestations et d'insécurité juridique.

Par conséquent, trois correctifs au moins doivent être apportés. Nous estimons, tout d'abord, que des interprétations différentes ou l'utilisation trop abondante de termes divers peuvent donner lieu à des commentaires judiciaires divergents.

Ensuite, nous souhaitons que les professionnels soient davantage associés à la prise d'un arrêté royal qui serait différent — déjà au niveau des quatre articles à modifier énoncés ce matin, par exemple — de celui qui a été soumis au législateur. Notre premier amendement vise d'ailleurs à demander un report.

Enfin, le caractère rétroactif de l'entrée en vigueur nous paraît hautement dangereux, s'appliquant à un exercice clôturé dans l'ignorance totale de cette nouvelle coordination apparue 18 mois après le début dudit exercice.

Voilà, monsieur le ministre, pourquoi nous n'avons pas voté votre texte en commission et pourquoi nous avons maintenu les trois amendements présentés de façon dégressive par rapport à l'importance des modifications que nous voulons apporter.

Avec la permission du Président et la vôtre, monsieur le ministre, je me permettrai de commenter les trois amendements dont le texte vient de vous être distribué.

Je commencerai par l'amendement le plus radical. En effet, il a pour but d'abroger l'arrêté royal du 10 avril 1992 portant coordination du Code des impôts sur les revenus, non pour empêcher toute coordination mais afin de ne pas créer le ou les conflits juridiques auxquels nous avons fait allusion. Vous aurez ainsi l'occasion d'apporter les corrections nécessaires autrement que par des errata publiés au *Moniteur belge*, et de consulter des professionnels susceptibles de vous éclairer, ainsi que votre administration, sur leurs inquiétudes quant à un éventuel dépassement de la por-

tée de la loi d'habilitation. Cela vous permettra également de « revenir un peu à résipiscence » par rapport à toutes les erreurs de manœuvre ou contradictions que j'ai relevées à cette tribune, ainsi que l'intervenant précédent.

Cette action radicale nous paraît la meilleure. Cependant, comme vous avez déjà signalé en commission que vous ne vouliez pas retirer votre arrêté royal, nous avons préparé deux amendements représentant, à notre sens, une alternative de nature à lever les principales difficultés.

Notre deuxième amendement tend à ajouter un article 2 nouveau libellé comme suit : « Aucune disposition du Code des impôts sur les revenus 1992 ne pourra être interprétée de telle façon qu'il en résulterait une modification de fond et/ou de principe aux textes de loi énumérés à l'article 1er de l'arrêté royal portant coordination de dispositions légales relatives aux impôts sur les revenus. »

Il a pour but, monsieur le ministre, de rétablir votre déclaration sous une forme juridiquement et légalement contraignante. Le contenu de votre déclaration a exactement la même portée que l'amendement. Nous avons voulu introduire votre déclaration dans un amendement susceptible, lui, d'être accepté par les tribunaux alors qu'une déclaration n'a nullement la même portée, comme l'a rappelé, il y a un moment, M. Goovaerts. En effet, il est constant que ni la mission ni l'intention du Roi n'était d'introduire des modifications de fond et/ou de principe. Il est tout aussi constant que les textes présentés à notre approbation auront force de loi, indépendamment du fait qu'ils divergent ou non quant au fond ou aux principes.

Donc, l'amendement se situe parfaitement dans la ligne de votre déclaration. Certes, il peut paraître ennuyeux de renvoyer un projet de loi dans l'autre Chambre. Mais, je vous rappellerai que la Chambre des représentants avait traité un projet de 520 articles et 337 pages en huit lignes. Un éventuel retour à la Chambre du projet de loi dont nous discutons démontrera l'intérêt qu'il mérite. Je suis sûr que, cette fois, le rapporteur lui consacra plus de temps.

Nous avons introduit un autre amendement, au cas où vous refuseriez malgré tout ce texte, pourtant conforme à votre volonté. La portée de cet amendement est tellement limitée et modérée qu'en l'adoptant, vous remporteriez la victoire à 99 p.c., le dernier pour cent que nous vous apporterions étant de nature à vous éviter des ennuis pour l'avenir. La Chambre approuvera certainement cette proposition, qui vise à ajouter un article 2 nouveau, libellé comme suit : « Pendant une période de deux ans à dater de la publication au *Moniteur belge* de la présente loi, toute modification apportée aux textes coordonnés devra être lue ou interprétée compte tenu des textes prévalant avant la loi de coordination du Code des impôts sur les revenus. »

Quelle est la différence entre cet amendement et le précédent ? Cette proposition ne vise même pas à vous interdire d'utiliser des termes susceptibles d'être interprétés différemment dans deux ans. Nous voudrions simplement que, pendant cette période, les anciens textes prévalent contre les nouveaux. Notre objectif est de maintenir une certaine sécurité juridique, c'est-à-dire d'éviter au contribuable d'être victime de l'application de la nouvelle codification, au cas où l'interprétation des anciens textes par les tribunaux ne serait plus la même.

En outre, il est évident que ce délai de deux ans vous permettra de ne pas devoir légiférer par l'intermédiaire d'errata et de ne pas modifier ainsi à la hâte les points problématiques.

Si vous refusez nos deux premiers amendements, acceptez donc au moins le troisième. En effet, cette période de deux ans est nécessaire pour éviter que l'insécurité s'installe immédiatement.

Je vous ai ainsi livré nos commentaires quant à la façon de légiférer, au contenu du projet de loi et aux amendements que nous présentons. Nous estimons donc que vous devriez accepter au moins l'un d'entre eux si vous voulez éviter certaines catastrophes. Si le gouvernement ne répondait à aucune de nos attentes, correspondant toutefois à l'intérêt du contribuable, nous n'aurions évidemment pas d'autre choix que de voter contre ce projet. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Garcia.

De heer Garcia. — Mijnheer de Voorzitter, ik zie dat de voorzitter van de commissie voor de Financien op dit ogenblik nog niet aanwezig is in de zaal. Niettemin wil ik hem feliciteren voor het engelengetuld waarmee hij steeds de commissievergaderingen heeft geleid.

De heer Didden. — Niet alleen de voorzitter heeft engelengetuld gehad, mijnheer Garcia.

De heer Garcia. — Ik vrees dat ik als voorzitter van de commissie voor het Onderwijs en de Wetenschap dat engelengetuld niet zou kunnen opbrengen.

In mijn zeer korte parlementaire carrière heb ik voor de eerste keer de gelegenheid gehad om deel te nemen aan een dovemansgesprek waarbij de meest elementaire zelfs niet politieke, maar louter materiële argumenten van de regering, niet werden aanvaard door een aantal commissieleden. Nochtans geven die commissieleden over het algemeen blijk van intelligentie en deskundigheid in de parlementaire techniek.

Collega's, het wordt ons wel gegund om een langdurige, goed gearticuleerde en welluidende lezing te aanhoren van een groot aantal persartikelen die niets relevant aan het debat toevoegen, maar alleen een middel zijn om de stemming van dit ontwerp uit te stellen. Nietwaar mijnheer Hatry ?

Vandaar zeg ik duidelijk dat het incident in de commissie in verband met de lezing van het verslag, waarvan in de openbare vergadering melding werd gemaakt, enkel en alleen het gevolg is van de negatieve sfeer die op louter kunstmatige wijze in de commissie werd gecreëerd met de bedoeling die ik zopas heb toegevoegd, mijnheer Hatry. Wij zijn natuurlijk allemaal voorstanders van de rechtszekerheid; wie zou het tegendeel durven te beweren ? Bijgevolg zijn wij allemaal voor coördinatie. Maar als het gaat om inkomstenbelastingen is de ene al een beetje meer voor rechtszekerheid dan de andere. Er zijn onder ons een aantal collega's die de coördinatie echt willen, maar er zijn een aantal andere collega's die dat ook wel willen, maar liefst zo laat mogelijk en die bijgevolg systematisch alles in het werk stellen om uitstel te bekomen, zodat de coördinatie nooit wordt gerealiseerd.

De SP-fractie is voor de coördinatie en wil ze liefst zo snel mogelijk realiseren om de rechtszekerheid inzake inkomstenbelastingen te garanderen.

Uit het debat in de commissie dat in die moeilijke omstandigheden werd gevoerd, wil ik vier elementen in de openbare vergadering toelichten.

Ten eerste, dit ontwerp strekt louter tot de coördinatie van het Wetboek van de inkomstenbelastingen en bevat geen wijzigingen van inhoudelijke bepalingen.

Ten tweede werden een aantal artikelen, die verder gingen dan de coördinatie, op advies van de Raad van State, geschrapt.

Mijnheer Hatry, als ik mij niet vergis is ons aller juridisch adviseur en de adviseur van de minister, de afdeling wetgeving van de Raad van State en zijn dat niet fiscalisten van een aantal belangengroepen die u blijkbaar verdedigt.

Ten derde, in geval van twijfel zal de tekst worden geïnterpreteerd in de geest van de voorbereidende werken en behouden de bepalingen hun vroegere draagwijdte, overeenkomstig de machtigingswet en het advies van de Raad van State.

Tenslotte is ook belangrijk dat de administratie, zoals de minister heeft onderstreept, alle opgeworpen vragen zal onderzoeken en indien werkelijke wijzigingen of vergissingen ten gronde worden ontdekt, zullen met de volgende belastingwet de nodige verbeteringen worden aangebracht.

Deze vier elementen zijn essentieel bij de beoordeling van het ontwerp. Een aantal opmerkingen en suggesties die in de commissie werden geopperd en die in de openbare vergadering opnieuw naar voren worden gebracht, verliezen daardoor elke relevantie.

Mijnheer Hatry, de door u verdedigde belangengroepen hoeven zich helemaal niet ongerust te maken, zij kunnen op hun twee oren slapen : voor de liquidatieboni, voor de verkoop van aandelenpakketten en de meerwaarden daarop blijft alles bij het oude. Niemand zal daarvoor aan een bijkomende belasting worden onderworpen.

De toevoeging van een artikel om uitdrukkelijk te stellen dat er geen inhoudelijke wijzigingen in de gecoördineerde wettelijke bepalingen mogen worden aangebracht, is totaal overbodig, gezien artikel 41 van de machtigingswet van 7 december 1988 en de adviezen van de Raad van State. Men kan op dit stuk niet duidelijker zijn. Het door u voorgestelde artikel 2 is dan ook volkomen overbodig, mijnheer Hatry.

Om dezelfde redenen is het eveneens totaal overbodig om een overgangstermijn van twee jaar vast te leggen in verband met de interpretatie van de teksten zoals die van kracht waren vóór de wet tot bekrachtiging van het gecoördineerd wetboek.

De SP spreekt zich uit voor deze coördinatie en voor rechtszekerheid, wat sommigen daarvan ook mogen denken. De verklaringen van de regering en de bekomen garantie dat mogelijke materiële vergissingen zullen worden rechtgezet, versterken ons in dit standpunt. Wij zullen dit ontwerp dan ook volmondig goedkeuren en feliciteren de regering trouwens voor de correcte uitvoering van wat hierover in het regeerakkoord is opgenomen.

Mijnheer de minister, als besluit wil ik nog een verzoek tot u richten in verband met de fiscale procedure, die nog moet worden uitgewerkt en waarover het Parlement zich spoedig moet kunnen buigen. Reeds tijdens de vorige regering werd een voorontwerp voor de hervorming van de fiscale procedure bediscussieerd en werden daarover interministeriële vergaderingen georganiseerd. Deze regering heeft die werkzaamheden hervat en daarom vraag ik namens de SP dat daarvan verder werk wordt gemaakt en dat de inhoudelijke en organisatorische moeilijkheden bij dit werk snel worden overwonnen, zodat met bekwaame spoed een definitief ontwerp in verband met de fiscale procedure bij het Parlement kan worden ingediend. (*Applaus.*)

M. le Président. — La parole est à M. Hatry pour un fait personnel.

M. Hatry (fait personnel). — Monsieur le Président, M. Garcia a jugé opportun de me citer à quatre reprises.

Conformément à une tradition qui, heureusement n'existe plus à l'Est du continent européen, M. Garcia tient peut-être à faire taire l'opposition dans les commissions. S'il ne donne plus l'occasion aux représentants de l'opposition — qui par définition sont moins nombreux que ceux de la majorité — de s'exprimer en commission, nous en arrivons à des régimes tels que ceux qui se sont heureusement écroulés dans les pays de l'Est. Si telle est sa philosophie, je suis très heureux de n'être ni son associé ni son allié dans une coalition.

Je désire également préciser que, parmi le florilège d'erreurs que j'ai énumérées dans mon exposé, je n'avais pas, intentionnellement, mentionné celle commise par le président de la commission puisqu'il n'était pas là et que je n'ai pas l'habitude de mettre en cause les absents. Je suis obligé de le faire maintenant puisque cette erreur du président que M. Garcia juge approprié de rappeler a conduit à une nouvelle réunion de la commission et à une réimpression du rapport!

Puisque M. Garcia a évoqué le problème, je pense qu'il serait utile de donner à un certain nombre de nouveaux présidents un vade-mecum qui leur indiquerait la manière de se comporter dans une commission pour éviter ainsi les *blunders* et les erreurs qui ont entaché le fonctionnement de la commission des Finances.

Monsieur Garcia, vous auriez dû savoir que l'on avait tout à fait le droit, en commission, de développer des thèses se rapportant immédiatement au projet de loi et que nous n'avions pas envie de voir paraître un rapport dans lequel huit lignes seulement seraient consacrées à 350 pages et à 520 articles, comme cela s'est passé à la Chambre. Mais vous aimez que ce genre de décision dictatoriale soit prise par le Parlement. Bravo. Je ne puis que vous congratuler pour votre choix démocratique, à l'image de ce que vos amis politiques font à d'autres endroits. En tout cas, nous ne nous laisserons pas étouffer ni en commission ni en séance publique, par des interventions de ce genre. Je vous remercie. (*Applaudissements.*)

M. le Président. — La parole est à M. Maystadt, ministre.

M. Garcia. — Monsieur le Président, je demande la parole.

M. le Président. — Ceci n'est pas un débat, monsieur Garcia. M. Hatry avait le droit de répondre pour un fait personnel mais nous n'allons pas entamer un débat à ce sujet.

M. Garcia. — Alors, monsieur le Président, je demande la parole pour un fait personnel.

M. le Président. — Vous aurez tout à l'heure l'occasion de prendre la parole après le ministre des Finances.

La parole est à M. Maystadt, ministre.

M. Maystadt, ministre des Finances. — Monsieur le Président, permettez-moi tout d'abord de remercier M. Weyts qui est probablement, ces dernières années, le recordman en matière de rapports réalisés pour la commission des Finances du Sénat. Une fois de plus, il nous a fourni un rapport clair et précis qui sera fort utile à ceux qui devront s'y référer à l'avenir.

Je voudrais dire à M. Goovaerts que, comme lui, je regrette la diffusion d'un document qui n'aurait dû être diffusé qu'après le vote au Parlement. Comme je l'ai indiqué tout à l'heure en interrompant M. Hatry, l'administration — s'attendant à ce qu'un certain nombre d'éditeurs privés se précipitent pour vendre le texte de ce nouveau code des impôts sur les revenus — avait pris l'initiative de préparer une publication afin qu'elle puisse, elle aussi, après le vote au Parlement et après la publication au *Moniteur belge*, mettre ce document en vente.

Je trouve qu'il s'agissait d'une bonne initiative de l'administration. Malheureusement, je constate qu'une indiscretion a été commise, apparemment par un fonctionnaire, puisque j'ai vu, monsieur Goovaerts, que vous étiez en possession d'un document que le ministre lui-même n'a pas encore reçu. Je déplore tout à fait cet incident. Je mènerai une enquête et, si nécessaire, des sanctions seront prises.

J'en viens maintenant à l'objet de ce projet de loi dont personne n'a contesté l'utilité, puisque même les porte-parole de l'opposition ont reconnu qu'il était devenu incontestablement nécessaire de coordonner notre Code des impôts sur les revenus. En effet, la dernière coordination remontait à 1964 et, depuis lors, près de cent lois ou arrêtés de pouvoirs spéciaux ont apporté de multiples modifications au texte du Code des impôts sur les revenus.

En outre, la loi du 7 décembre 1988 contenant la réforme fiscale a été présentée non pas comme une modification des articles du code, mais comme une loi autonome devant néanmoins être intégrée dans le code. L'administration avait choisi à l'époque cette formule dans un souci de clarté, pour rendre plus compréhensible la réforme fiscale, mais il est incontestable que cela n'a pas facilité par la suite la consultation du Code des impôts sur les revenus, puisqu'on devait constamment se référer à cette loi du 7 décembre 1988 qui ne se présentait toutefois pas explicitement comme une modification dudit code.

Je pense donc que tous les praticiens, que ce soient ceux de l'administration ou ceux du secteur privé, souhaitent cette coordination, et le législateur lui-même en avait éprouvé le besoin puisque, dans cette loi du 7 décembre 1988, il avait donné une habilitation au Roi. C'est très précisément l'article 41 de cette loi qui donne au Roi le pouvoir de réaliser cette coordination, cette tâche purement technique, en précisant d'ailleurs que la coordination ne peut apporter aucune modification de fond à la matière.

Le projet d'arrêté royal de coordination a été longuement préparé par l'administration et a été soumis à deux reprises à la section de législation du Conseil d'Etat qui, s'agissant d'une matière fiscale, a veillé scrupuleusement au respect du principe de légalité inscrit à l'article 110 de la Constitution.

Au terme de cet examen attentif, le Conseil d'Etat a estimé que certains articles de l'avant-projet qui lui avaient été soumis par l'administration dépassaient les limites de l'habilitation donnée par le législateur. Et comme l'a très justement relevé M. Garcia, ces dispositions ont été retirées du projet. C'est donc ce projet issu du travail conjoint de l'administration et du Conseil d'Etat qui a été soumis au Parlement, sans que le gouvernement n'ait pris le risque d'en déplacer une seule virgule. Personnellement, je ne me

serais pas senti suffisamment compétent pour remettre en cause, ne fût-ce que sur un point, ce travail élaboré par ces spécialistes que sont l'Administration des Contributions directes et le Conseil d'Etat.

Depuis le vote du projet de loi par la Chambre des représentants, des praticiens du droit fiscal se livrent à un examen minutieux de ce Code des impôts sur les revenus 1992, et certains auteurs prétendent y avoir décelé l'existence de modifications de fond qui auraient échappé à la sagacité, à la vigilance du Conseil d'Etat.

Dans un certain nombre de cas, ces prétendues modifications ne sont que purement apparentes. La logique du nouveau code conduit en effet, dans certains cas, à présenter des règles incontestablement inchangées quant au fond, mais sous un angle différent de celui qu'adoptait l'ancien Code des impôts sur les revenus.

Dans d'autres cas, les auteurs s'interrogent simplement sur la portée à donner aux nouveaux textes. Il va de soi — je le confirme tout à fait explicitement à cette tribune — qu'en cas de doute, le texte doit s'interpréter à la lumière des travaux préparatoires qui, à l'instar de la loi d'habilitation et des avis du Conseil d'Etat, indiquent clairement que les textes conservent leur portée antérieure.

Par conséquent, en vous soumettant le présent projet de loi, le gouvernement remplit simplement un engagement qui était d'ailleurs inscrit dans l'accord de gouvernement et il n'entend, en aucune façon, apporter des modifications de fond à la matière des impôts sur les revenus.

Cela dit, eu égard à la grande technicité et à l'ampleur de la tâche que représente la préparation de ces textes coordonnés, on ne peut pas exclure, malgré toutes les précautions prises et l'intervention répétée du Conseil d'Etat, que le Code des impôts sur les revenus 1992 soit entaché de l'une ou l'autre imperfection.

Le premier référendaire Lambotte qui, comme d'habitude, a fourni un travail remarquable sur ce projet et à qui je tiens à rendre hommage, formule, dans son ouvrage intitulé *Technique législative et codification*, paru aux Editions Story-Scientia en 1988, la réflexion suivante: « Quelque soin qui puisse être apporté à la confection de coordinations (...), il n'en reste pas moins que l'erreur est possible. » L'auteur précise que: « La rectification d'erreurs de coordination proprement dites se recommande au plus haut point. »

Il est évident que si la doctrine devait déceler des imperfections ayant réellement pour effet de modifier la matière quant au fond, le gouvernement vous proposerait d'adopter les corrections qui s'imposeraient. Encore faut-il être certain qu'il y a véritablement modification quant au fond.

Plusieurs membres de la commission des Finances ont, à cet égard, évoqué l'article que le professeur Kleynen a publié dans l'*Echo* du 19 mai 1992.

La question soulevée par cet auteur s'inscrit dans le prolongement d'une controverse apparue depuis le vote de la loi du 22 décembre 1989. Dans un premier temps, elle a porté sur la question de savoir si un précompte mobilier était ou non dû sur les bénéfices distribués que représentent les bonis de liquidation et les excédents apparaissant en cas d'acquisition par une société de ses propres actions.

Afin de dissiper tout malentendu à ce sujet, la loi du 23 octobre 1991 a complété le texte de l'article 169 du Code des impôts sur les revenus de façon à prévoir expressément une exemption de précompte mobilier. Cette exemption se retrouve désormais à l'article 264 du Code des impôts sur les revenus 1992.

A l'occasion de la coordination, il apparaît toutefois que la controverse rejaillit sur un nouveau point, à savoir le régime fiscal des bonis de liquidation dans le chef d'un bénéficiaire personne physique. Du fait du nouveau mode de présentation de la matière, le professeur Kleynen craint, en effet, qu'en l'absence de retenue d'un précompte mobilier, le contribuable doive prendre l'initiative de les déclarer, conformément à l'article 313 du Code des impôts sur les revenus 1992.

Si tel était le cas, il s'agirait bien sûr d'une modification de fond, puisque ces sommes ne doivent pas, dans l'état actuel de la législation, être déclarées.

La coordination étant une tâche purement technique et ne pouvant apporter aucune modification de fond en la matière, je dis très clairement que rien ne peut être modifié quant au fond et qu'il n'y a donc aucune obligation de déclarer.

J'ai dès lors chargé l'administration de procéder à un examen approfondi de la question afin de vérifier si les déclarations faites dans le cadre de ces travaux préparatoires permettent de dissiper le doute par voie d'interprétation des textes, et ce sur base de la règle que j'ai rappelée tout à l'heure, selon laquelle il faut partir du principe que les textes conservent leur portée antérieure. A défaut, il va de soi que le gouvernement vous proposerait d'adopter prochainement la correction qui s'imposerait.

Moyennant cette précision, il s'indique d'adopter sans délai le projet de loi de confirmation de manière à briser le cercle vicieux dont nous sommes prisonniers depuis 1988. Après chaque nouvelle loi fiscale, le texte de la coordination doit, en effet, être adapté, soumis au Conseil des ministres, transmis à la section de législation du Conseil d'Etat. Il faut, à un moment donné, pouvoir arrêter pour disposer enfin de ce nouveau texte coordonné. C'est la raison pour laquelle je souhaite vraiment que ce projet de loi soit adopté sans délai et je vous en remercie à l'avance. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Goovaerts.

De heer Goovaerts. — Mijnheer de Voorzitter, ik wens drie bedenkingen te maken bij het antwoord van de minister.

Ten eerste, er is geen enkel bezwaar tegen een coördinatie. Mijnheer de minister, u beweert dat de « coördinatie » die ik u heb getoond een vertrouwelijk document is. Ik nodig u nochtans uit om na te gaan hoeveel exemplaren daarvan thans bestaan, hoeveel er in de verzendingsdienst van Financiën liggen, klaar om te worden verzonden, en hoeveel er eventueel reeds verzonden zijn aan de abonnees van het *Bulletin der belastingen*.

Ten tweede, wanneer iemand op dit spreekgestoelte komt beweren dat de Raad van State zich heeft uitgesproken over een kwestie die ik heb aangehaald, namelijk de nuance tussen bedrijfskosten en beroepskosten, is het aangewezen ten minste het advies van de Raad van State te hebben gelezen. De Raad van State spreekt daarover immers niet. Zulks betekent met andere woorden dat de rechtbanken de volledige vrijheid behouden om die termen te interpreteren.

M. Maystadt, ministre des Finances. — Monsieur Goovaerts, si le Conseil d'Etat n'en parle pas, cela signifie qu'il n'a aucune objection à l'égard de cette partie de l'avant-projet qui lui a été soumis. Par conséquent, il considère qu'il n'y a aucune modification de fond.

De heer Goovaerts. — Mijnheer de minister, ik vrees dat u zich hier vergist. In het advies van de Raad van State lees ik dat een coördinatie moet overeenstemmen met wat reeds bestaat, met wat wordt gecoördineerd. Dat is het algemeen principe. De Raad van State gaat vervolgens in op een aantal bepalingen in gecoördineerde teksten die manifest terminologisch in tegenspraak zijn met de los van elkaar bestaande bepalingen. De Raad van State — en daarover gaat de discussie — verklaart dat een coördinatie, een coördinatie moet zijn en heeft voorzichtigheidshalve de handen afgehouden van een aantal zaken die hij niet als een coördinatie kan beschouwen.

M. Maystadt, ministre des Finances. — La modification de la terminologie était expressément prévue par l'article 41 de la loi du 7 décembre 1988. Elle fait donc partie de la coordination au sens de cette loi.

De heer Goovaerts. — Mijnheer de minister, de Raad van State gaat in zijn advies uit van het algemeen principe dat coördinatie geen teksten mag wijzigen. Zelfs indien men in 1988 van oordeel was dat de tekst inderdaad mocht worden aangepast, dan nog kunnen de rechtbanken en hoven zich uitspreken — wat u ook moge beweren — nopens de terminologie en de juridische en literaire betekenis van elk woord.

Mijnheer de minister, ik begrijp uw probleem. U wenst te voorkomen dat het ontwerp terug naar de Kamer wordt gezonden. Al uw verklaringen, hoe plechtig u ze hier ook aflegt, hebben voor een rechtbank geen enkele waarde. Ik heb er vanmorgen al op gewezen dat recht niet declaratief, maar normatief is. Er kan alleen worden gewerkt met normen en regels en niet met verklaringen van wie dan ook en hoeveel respect men hiervoor ook moge hebben.

Ik besluit met te zeggen dat ik om die redenen de eerste twee amendementen van de heer Hatry volledig onderschrijf. Met het derde amendement kan ik niet akkoord gaan omdat de heer Hatry — wat hem ook wordt verweten — daarin te toegeefflijk is en aanvaardt dat gewijzigde teksten worden gecoördineerd.

Ik heb nog niet veel ervaring als senator, maar ik zie deze vergadering niet als een vergadering waar men nu en dan iets mag zeggen, doch moet zwijgen wanneer dat de meerderheid past. Wij bevinden ons in het Parlement en niet in een volkshuis. Het Reglement van het Parlement moet worden nageleefd. (Applaus.)

De Voorzitter. — Mijnheer Goovaerts, mag ik u doen opmerken dat het niet de vergadering is die u belet gebruik te maken van uw recht om te spreken?

Het woord is aan de heer Garcia voor een persoonlijk feit.

De heer Garcia (persoonlijk feit). — Mijnheer de Voorzitter, ik herhaal uitdrukkelijk dat ik de voorzitter van de commissie feliciteer met de houding die hij heeft aangenomen, opdat het voor iedereen duidelijk zou zijn dat de PVV-fractie het incident veroorzaakt heeft waarvan de heer Hatry hier gewag heeft gemaakt.

Wij kunnen weliswaar tot vervelens toe blijven verwijzen naar het Oostblok. Ik ga er mee akkoord dat iedereen in de commissie en in de openbare vergadering een maximaal spreekrecht wordt toegekend om intelligente dingen te zeggen. Ik weet echter niet of we over voldoende tijd beschikken om een uur lang te luisteren naar de voorlezing van een kranteartikel.

Mijnheer Hatry, ik heb u driemaal geciteerd omdat ik u ken als een zeer intelligent man en als iemand die de parlementaire techniek goed onder de knie heeft. Ik betreur nochtans dat u zich in de commissievergadering door gemoedstoestanden hebt laten beïnvloeden die uw traditionele waardigheid hebben ondermijnd. Dit feit heeft zich thans opnieuw voorgedaan ten aanzien van de verspreiding van een document waarvoor u de verantwoordelijkheid in de schoenen wil schuiven van de regering. Nochtans weten u en de leden van uw fractie zeer goed hoe het komt dat dit document reeds circuleert. (Applaus.)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

Daar niemand meer het woord vraagt in de algemene beraadslaging verklaar ik ze voor gesloten.

L'article unique du projet de loi est ainsi rédigé:

Article unique. Le Code des impôts sur les revenus 1992, coordonné par l'arrêté royal du 10 avril 1992, est confirmé.

Il s'applique à partir de l'exercice d'imposition 1992.

Enig artikel. Het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 10 april 1992, wordt bekrachtigd.

Het is van toepassing met ingang van het aanslagjaar 1992.

M. Hatry propose l'amendement que voici:

« Remplacer cet article par ce qui suit:

« L'arrêté royal du 10 avril 1992 portant coordination du Code des impôts sur les revenus est abrogé. »

« Dit artikel te vervangen als volgt:

« Het koninklijk besluit van 10 april 1992 tot coördinatie van het Wetboek van de inkomstenbelastingen wordt opgeheven. »

Je suppose, monsieur Hatry, que vous n'avez pas changé d'avis à ce sujet, après avoir entendu la réponse du ministre?

M. Hatry. — Monsieur le Président, je n'ai certes pas changé d'avis après les éloges que vient de m'adresser M. Goovaerts et le soutien que m'apporte le PVV, que je tiens d'ailleurs à remercier. Ma position est plus forte ici qu'en commission.

M. le Président. — M. Hatry propose l'insertion d'un article 2 (nouveau) ainsi libellé:

« Art. 2. Aucune disposition du Code des impôts sur les revenus 1992 ne pourra être interprétée de telle façon, qu'il en résulterait une modification de fond et/ou de principe aux textes de loi énumérés à l'article 1er de l'arrêté royal portant coordination de dispositions légales relatives aux impôts sur les revenus. »

« Art. 2. Geen bepaling van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 mag op zulke wijze geïnterpreteerd worden, dat hierdoor een inhoudelijke en/of principiële wijziging zou volgen van de wetteksten welke opgesomd worden in artikel 1 van het koninklijk besluit tot coördinatie van wettelijke bepalingen inzake inkomstenbelastingen. »

M. Hatry propose l'insertion d'un article 2 (nouveau) ainsi libellé:

« Art. 2. Pendant une période de deux ans à dater de la publication au Moniteur belge de la présente loi, toute modification apportée aux textes coordonnés devra être lue ou interprétée compte tenu des textes prévalant avant la loi de coordination du Code des impôts sur les revenus. »

« Art. 2. Gedurende een periode van twee jaar te rekenen van de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad, moet elke wijziging van de gecoördineerde teksten worden gelezen of geïnterpreteerd, rekening houdend met de teksten die van kracht waren vóór de wet tot bekrachtiging van het gecoördineerde Wetboek van de inkomstenbelastingen. »

La parole est à M. Hatry.

M. Hatry. — Monsieur le Président, M. Goovaerts a regretté que cet amendement repris sous le numéro 339-5 abonde dans le sens du gouvernement. Dès lors, je propose qu'il soit retiré afin de rencontrer le souhait du PVV.

M. le Président. — Nous en prenons acte, monsieur Hatry.

Le vote sur les deux autres amendements et le vote sur l'article unique sont réservés.

De stemming over de twee andere amendementen en de stemming over het enig artikel worden aangehouden.

Il sera procédé ultérieurement aux votes réservés ainsi qu'au vote sur l'ensemble du projet de loi.

De aangehouden stemmen en de stemming over het ontwerp van wet in zijn geheel hebben later plaats.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE RIJKSMIDDELENBEGROTING VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1992

ONTWERP ALGEMENE UITGAVENBEGROTING VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1992

Hervatting van de algemene beraadslaging

TOEGEVOEGDE INTERPELLATIE VAN DE HEER VERREYCKEN TOT DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN OVERHEIDSBEDRIJVEN OVER «DE VERTRAGING BIJ DE INGE-BRUIKNAME VAN HET NIEUWE POSTSORTEER-CENTRUM ANTWERPEN X»

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE ALGEMENE UITGAVENBEGROTING VAN HET BEGROTINGSJAAR 1991 — SECTIE 31 — «MINISTERIE VAN LANDBOUW»

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE ALGEMENE UITGAVENBEGROTING VAN HET BEGROTINGSJAAR 1991 — SECTIE 16 — «LANDSVERDEDIGING» (*Gedr. St. nrs. 340-1 en 2*)

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE ALGEMENE UITGAVENBEGROTING VAN HET BEGROTINGSJAAR 1991 — SECTIE 16 — «LANDSVERDEDIGING» (*Gedr. St. nrs. 341-1 en 2*)

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE ALGEMENE UITGAVENBEGROTING VAN HET BEGROTINGSJAAR 1991 — SECTIE 13 — «MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN OPENBAAR AMBT»

Hervatting van de algemene beraadslaging

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES VOIES ET MOYENS POUR L'ANNEE BUDGETAIRE 1992

PROJET DE BUDGET GENERAL DES DEPENSES POUR L'ANNEE BUDGETAIRE 1992

Reprise de la discussion générale

INTERPELLATION JOINTE DE M. VERREYCKEN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES ENTREPRISES PUBLIQUES SUR «LE RETARD DANS LA MISE EN SERVICE DU NOUVEAU CENTRE DE TRI POSTAL ANTWERPEN X»

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET GENERAL DES DEPENSES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1991 — SECTION 31 — «MINISTERE DE L'AGRICULTURE»

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET GENERAL DES DEPENSES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1991 — SECTION 16 — «DEFENSE NATIONALE» (*Docs. nos 340-1 et 2*)

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET GENERAL DES DEPENSES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1991 — SECTION 16 — «DEFENSE NATIONALE» (*Docs. nos 341-1 et 2*)

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET GENERAL DES DEPENSES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1991 — SECTION 13 — «MINISTERE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE»

Reprise de la discussion générale

De Voorzitter. — Dames en heren, wij hervatten de bespreking van de ontwerpen van wet betreffende de Rijksmidelenbegroting en de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1992, waaraan een interpellatie is toegevoegd evenals vier ontwerpen van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991.

Mesdames et messieurs, nous reprenons l'examen des projets de loi relatifs au budget des Voies et Moyens et au budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1992, auxquels est jointe une interpellation ainsi que quatre projets de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1991.

Wij beginnen met de algemene bespreking van de sectie Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt.

Nous abordons la discussion générale de la section relative à l'Intérieur et à la Fonction publique.

Het woord is aan de heer De Loor, rapporteur.

De heer De Loor, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, de commissie voor de Binnenlandse Zaken wijdde een uitvoerige bespreking aan de Algemene Uitgavenbegroting 1992 en hanteerde hierbij vooral de beleidsnota van de minister van Binnenlandse Zaken, Ambtenarenzaken en Vreemdelingenbeleid.

De organisatie van de politiediensten en de samenwerkingsakkoorden kwamen hierbij uitvoerig aan bod, zowel voor de negentien Brusselse gemeenten als voor de andere gemeenten in ons land.

Ook werd gehandeld over de rol die vervuld wordt door de 555 militairen die thans ter beschikking van de rijkswacht worden gesteld voor administratieve en logistieke taken en over de preventieve inspanningen van de politiediensten inzake het drugprobleem. De begrotingsmiddelen hiervoor zullen worden geput uit het artikel «criminaliteitspreventie» dat 12 miljoen frank bedraagt voor 1992. Dit is een verhoging van 7 miljoen tegenover 1991.

In verband met de pilootprojecten voor de preventie van criminaliteit deelde de minister mede dat preventie een essentieel element zal vormen van de veiligheidscontracten waarover nu onderhandelingen met de grote steden worden gevoerd en die in de toekomst ook met andere gemeenten zullen worden besproken. Dank zij die veiligheidscontracten zullen er meer middelen voor preventie ter beschikking komen.

Ook werd vastgesteld dat alles in het werk wordt gesteld om de politiediensten efficiënter te maken en minder met administratieve taken te belasten. Ter zake werd een werkgroep opgericht waarin vertegenwoordigers van de gemeentepolitie, de rijkswacht, de algemene rijkspolitie, de parketten, de deurwaarders en het kabinet van Binnenlandse Zaken zijn opgenomen. De bedoeling is pragmatische oplossingen te zoeken en alternatieven voor te stellen met het oog op een vereenvoudiging van het administratief werk bij gerechtelijke opdrachten.

De heer Mouton, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op

Verder werd aandacht besteed aan de megadancings, aan het optreden tegen het gebruik van XTC, tegen dronkenschap, gevaarlijk rijgedrag en verboden wapenbezit. De commissie was van oordeel dat de materies waarvoor de burgemeesters verantwoordelijk zijn, steeds complexer worden, zoals rampenplannen, milieuproblematiek en personeelsbeleid, zodat specifieke vorming zeker op zijn plaats zou zijn. De minister beaamde dit trouwens en beloofde een verder onderzoek met het oog op de gemeenteraadsverkiezingen in oktober 1994.

De minister deelde mee dat de ratificatie van het aanvullend verdrag van Schengen zich momenteel in de fase van onderzoek door de Raad van State bevindt en dat er intens wordt gewerkt aan de voorbereiding van de inwerkingtreding van het verdrag. Onder meer zijn er werkzaamheden aan de gang voor de installatie van het Schengeninformatiesysteem, alsook besprekingen met vertegenwoordigers van de Schengenlanden in verband met de modaliteiten van de controles aan de buitengrenzen.

De commissie sneed ook het probleem aan van de veiligheid bij sportmanifestaties en het hooliganisme, dat een grote inzet van onze politie en zware financiële inspanningen vergt. De raming van de totale kostprijs voor de eerste helft van het voetbalseizoen bedraagt immers 106 372 000 frank.

Verder ging de aandacht van de commissieleden naar de plannen van de civiele bescherming en naar de organisatie van de brandweerdiensten. Hiervoor is momenteel een studie aan de gang in gespecialiseerde werkgroepen met als doel te komen tot een herstructurering van deze hulpdiensten.

Ook over de projecten gemeentelijk referendum, openbaarheid van bestuur, instelling van een ombudsman en functioneren van de administratieve diensten, werd ruimschoots van gedachten gewisseld. Hierbij kwam ook de aangang zijnde radioscopie van het openbaar ambt aan bod.

Aan de tewerkstelling van gehandicapten, de verloven, de loopbaanonderbrekingen, de tweetaligheidspremie, de bekwaamheidsexamens georganiseerd door het ministerie van Justitie en niet door het Vast Wervingssecretariaat, de samenwerking kabinet-administratie en de nieuwe gemeentelijke boekhouding, werd eveneens aandacht besteed.

Mijnheer de Voorzitter, tot zover mijn verslag. Bij de bespreking van de eerste begroting van de huidige regering wil ik toch ook nog enkele opmerkingen maken.

Mijnheer de minister, wij hopen dat u, in een normale legislatuur, vier jaar de tijd krijgt om uw ambitieuze beleidsopties te realiseren. Niemand zal ontkennen dat er op het departement Binnenlandse Zaken, waarvoor u trouwens vroeger ook verantwoordelijk was, reeds heel wat is gepesteerd. U hebt evenwel nog heel wat werk voor de boeg.

Wij willen toch uw aandacht vragen voor enkele specifieke problemen. Tijdens de commissiebesprekingen en in het verslag werd de problematiek van de sportmanifestaties uitvoerig behandeld. De overheid doet enorm veel inspanningen om sportmanifestaties, inzonderheid voetbalwedstrijden, op een vreedzame wijze te laten verlopen. Mochten we er evenwel in slagen al deze politiemensen, of althans een belangrijk gedeelte ervan, in te zetten voor andere opdrachten, zoals voor grotere veiligheid op de wegen en voor een beter rijgedrag van de jonge bestuurders, dan zou er ongetwijfeld veel leed kunnen worden vermeden. Is het niet mogelijk dat de voetbalploegen voor een groter gedeelte zelf in staan voor de ordehandhaving in en rond hun voetbalstadion?

Heel wat gemeentebesturen zijn ingegaan op uw oproep tot openbaarheid van bestuur en hebben daartoe inspanningen geleverd, maar toch blijft bij nog heel wat andere gemeenten « geslotenheid » troef. Daarom vragen wij ons af of het niet nuttig zou zijn om een bevraging te doen bij de gemeentebesturen en de gemeenten, en de achterblijvers nogmaals aan te sporen om het beleid meer openbaar te voeren.

Wij menen te weten dat de « radioscopie » van de departementen niet klaar is en dat de aangekondigde wervingsstop verlengd zal worden tot de radioscopie is gedaan. Een wervingsstop is een lineaire maatregel, en die moet met voorzichtigheid worden toegepast. In het departement van Financiën is de jongste maanden heel wat gedaan om contractuele personeelsleden aan te werven. Bijkomend personeel was daar absoluut nodig. De personeelsproblematiek moet daar trouwens op de voet worden gevolgd omdat het vestigen en innen van belastingen zo correct mogelijk moet gebeuren.

M. le Président. — La parole est à M. Vandenhoute.

M. Vandenhoute. — Monsieur le Président, si le sentiment d'insécurité est partagé par un pourcentage croissant de la population, c'est très certainement dans l'augmentation persistante des actes de moyenne et grande délinquance qu'il faut trouver l'origine de cet épiphénomène.

Je n'en veux pour preuve que les dernières statistiques publiées il y a peu pour le seul arrondissement judiciaire de Bruxelles.

Il est donc évident que pour le ministère de l'Intérieur, l'une des priorités absolues est de tenter de restaurer, dans les faits et dans les esprits, l'indispensable sécurité des personnes et des biens. Et si nous nous accordons tous pour prôner une politique à double volet, c'est-à-dire préventif et répressif, nous ne sommes pas toujours sur la même longueur d'onde lorsqu'il s'agit des moyens à mettre en œuvre en matière de criminalité.

Dans votre projet de budget, vous nous avez fourni, monsieur le ministre, des pistes fort intéressantes. Je crains malheureusement que certaines ne nous réservent quelques surprises dont elles détiennent encore le secret.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session extraordinaire 1991-1992
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Buitengewone zitting 1991-1992

Municipaliste convaincu, j'estime que les polices communales ont un besoin urgent de modernisation et de restructuration.

Je suis dès lors satisfait de constater que vous avez, après mûre réflexion, abandonné l'idée de fusion des corps de police, conscient a posteriori qu'il y aurait alors une certaine déshumanisation des forces sur le terrain, ce qui est préjudiciable pour tous. Il suffit, pour s'en convaincre, de constater que dans les pays où les mandataires publics ont compris l'importance et dynamisé une réelle politique d'ilotiers, ce système permet non seulement une information constante de l'autorité locale, mais aussi une sécurisation accrue des citoyens, qui se sentent plus proches de leurs policiers.

Vous préférez maintenant promouvoir une meilleure coopération au sein des districts, et je partage pleinement cette optique. Dans le cadre de cette coopération, je crois important de rappeler que les relations interpersonnelles au sein et entre les corps de police seront primordiales et qu'il faudra encore renforcer le professionnalisme de nos policiers. Vous semblez conscient, monsieur le ministre, de ces impératifs puisqu'un arrêté royal fixe à cent trente heures au moins la formation des agents auxiliaires.

De plus, l'enseignement prodigué aux commissaires et commissaires adjoints a été, lui aussi, sensiblement amélioré. Eu égard aux lourdes tâches qui leur sont dévolues, j'approuve ces mesures, pour lesquelles un crédit de 105 millions a été prévu au bénéfice des centres d'instruction de police.

Je me permettrai cependant de déplorer que la charge financière pour les communes qui payent les traitements du personnel policier en formation, reste très lourde, nonobstant la prise en charge par votre département de 50 p.c. du coût.

Je serais donc d'avis de majorer encore l'enveloppe prévue à cet effet. Pourquoi ne pas porter, à partir de 1993, cette intervention à 75 p.c. supportés conjointement par le ministère de l'Intérieur et les ministères régionaux?

Un mot, à présent, à propos des crédits visant le matériel. Doter un personnel motivé d'un matériel adapté, c'est, bien entendu, rendre nos corps de police réellement performants.

A cet égard, et je m'en voudrais de ne pas le souligner, vous n'avez pas lésiné sur les moyens financiers à mettre en œuvre: 250 millions, prévus en 1991, pour l'installation d'un réseau de transmission de données et inscription au budget 1992 d'un même montant permettant de franchir d'autres étapes en matière d'information.

Vous évoquez à ce sujet la souplesse et l'accessibilité du ou des systèmes à mettre en place. Cela sera, en effet, une double exigence à propos de laquelle il me paraît fondamental que les responsables locaux puissent vous faire part de leurs appréciations et de leurs souhaits. Nous espérons, dès lors, que vous créerez les conditions d'un tel dialogue.

Ce pourrait être, d'ailleurs, l'un des premiers dossiers à examiner par la future « concertation pentagonale » au sein de laquelle siègeront des représentants de l'autorité administrative, de l'autorité judiciaire et des trois grands services de police, ainsi que des experts au nombre de quatre ou cinq.

A propos de ces experts, je me pose toutefois quelques questions, à savoir: sur quelles bases a-t-on fixé leur nombre, quelles seront les tâches qui leur seront pratiquement assignées et représenteront-ils chacun l'une des faces du polygone ainsi établi?

Pour en terminer, monsieur le ministre, je voudrais vous faire part d'un certain sentiment d'inquiétude face à la concentration croissante des pouvoirs entre les mains du ministre de l'Intérieur, concentration à laquelle vous semblez tenir tout particulièrement. Croyez bien, monsieur le ministre, que je ne fais, ici, aucun procès d'intention.

Pour ma part, je considère qu'elle pourrait être en contradiction avec le fonctionnement d'une vraie démocratie et qu'il y a donc lieu de rester vigilant à cet égard. Je répète qu'il va sans dire que je ne vous fais aucun procès d'intention, mais, en politique, qui sait de quoi demain sera fait ...

M. Tobback, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique.
— J'y suis attentif.

M. Vandenhoute. — Je tiens enfin à préciser, monsieur le ministre, que je suis conscient du fait que certaines étapes essentielles ont été franchies et je vous en sais gré. Néanmoins, je veux rester prudent, ayant été le témoin, à de nombreuses reprises, d'engagements prometteurs pour lesquels l'on a dû, par après, se satisfaire de moindres mesures.

Je serai donc attentif à la bonne évolution, dans les faits, de vos divers projets en matière de sécurité. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cardoen.

De heer Cardoen. — Mijnheer de Voorzitter, allereerst dank ik de rapporteur voor zijn uitstekend verslag. Deze bespreking laat mij toe de aandacht van de minister te vestigen op een aangelegenheid die mij reeds geruime tijd op de maag ligt, en die ik in de Senaat al heb aangeklaagd, namelijk het weinig gecoördineerd optreden van rijkswacht en gemeentelijke politie.

Vóór de demilitarisering van de rijkswacht kregen de rijkswachtbrigades door dienstorders van de generale staf het bevel om de overtredingen op de verkeersveiligheid in te delen in categorieën: overtredingen met een prioritaire aanpak, overtredingen met een minder strenge aanpak en overtredingen die men op bepaalde ogenblikken en bij gebrek aan personeel kon dulden.

Dit was de aanleiding tot frustraties én bij de bevolking én bij de gemeentelijke politie. Als de politie bijvoorbeeld een actie voerde tegen fout parkeren, kon het gebeuren dat de rijkswacht op dezelfde dagen deze overtredingen oogluikend toestond, zich daarbij beroepend op de dienstorders. Men begrijpt dat dit bij de bevolking nogal potsierlijk overkomt, en dat in dit geval de gemeentelijke politie werd beschouwd als «de slechten» omdat ze te streng optrad en de rijkswacht als «de goeden».

De acties van de beide politiekorpsen zouden het best op elkaar afgestemd zijn en zo gecoördineerd mogelijk verlopen. Overleg en een samenwerkingsovereenkomst kunnen de oplossing brengen. Belangrijk is dat wat door het ene korps als een overtreding wordt beschouwd niet door het andere korps mag worden geduld.

Nu de rijkswacht onder het departement van Binnenlandse Zaken ressorteert, moet het mogelijk zijn om tot een betere samenwerking te komen. Graag vernam ik het standpunt van de minister dienaangaande.

Mijnheer de minister, mijn tweede punt gaat weer over een zaak die ik reeds herhaaldelijk heb aangeklaagd in de commissie, namelijk de kledij en de uitrusting van de landelijke politie in Vlaams Brabant. U hebt zelf gezegd dat ik niet moest aarzelen om uw aandacht hierop te blijven vestigen. Ik doe dat dus vandaag. Op mijn schriftelijke vraag van begin april heb ik immers nog steeds geen antwoord. Ik veronderstel dat u nog wacht op een aantal gegevens van het provinciaal bestuur van Brabant.

Het kan toch niet dat door een allesbehalve goede werking van de administratieve diensten van de provincie Brabant de gemeentebesturen en hun politie de uitrusting waarvoor zij betalen en waarop zij recht hebben, moeten derven. In een aantal rurale gemeenten brengt dit situaties mee die eigenlijk niet kunnen.

Nog een woord over het taalpremiestelsel van de tweetalige ambtenaren. In de commissie heb ik gewezen op de grote verschillen die er inzake premiebedragen bestaan. Naargelang men behoort tot het provinciaal bestuur van Brabant, tot het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest of tot de nationale administratie. Voor bepaalde niveaus loopt het verschil zelfs op tot een verhouding van 1 tot 4. In de nationale administratie werd die premie trouwens nog maar ongeveer een jaar geleden ingevoerd onder uw voorganger, de heer Langendries.

In de commissie zegde u dat u van de algemene herziening van het ambtenarenstatuut in 1994 gebruik zult maken om hier enige coördinatie tot stand te brengen. De huidige spanning bij de erkende tweetalige ambtenaren vraagt echter een dringende aanpak van het probleem. Een aantal van die ambtenaren raakt immers sterk ontmoedigd. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vermeiren.

De heer Vermeiren. — Mijnheer de Voorzitter, met de beslissing van de vorige regering om de rijkswacht te onttrekken aan het gezag van de minister van Landsverdediging en onder dat van de minister van Binnenlandse Zaken te plaatsen, heeft dit korps zijn militair statuut verloren. Gedurende jaren heeft men bij het invullen van onze NAVO-verplichtingen de manschappen van de rijkswacht beschouwd als militairen die in geval van oorlogsverrichtingen naast de eenheden van land-, lucht- en zeemacht konden worden ingezet. De beslissing tot demilitarisering van de rijkswacht, die op 1 januari 1992 van kracht is geworden, heeft echter de band met de strijdkrachten niet echt doorgesneden. Artikel 17 van de wet van 18 juni 1991 bepaalt immers dat de leden van het personeel van de rijkswacht blijven ressorteren onder de wetten en reglementen die van toepassing zijn op het personeel van de krijgsmacht en die aan hun bijzondere toestand zijn aangepast.

Mijnheer de minister, worden er op het ogenblik nog militairen samen met de rijkswacht ingezet? Zo ja, waar en hoeveel? Wat is uw houding hiertegenover? Ik heb op deze aangelegenheid geen duidelijk zicht. Zo zie ik op sommige plaatsen, bijvoorbeeld op de luchthaven, soms militairen, maar ik weet niet of zij daar samen met de rijkswacht optreden?

Sedert 1 januari 1992 hebben de leden van de rijkswacht een nieuw statuut dat van hen in feite burgers maakt. Toch blijft dit burgerlijk politiekorps onderworpen aan een op militaire leest geschoeide hiërarchie en heeft het nog steeds een disciplinair personeelsstatuut. Sommigen, niet het minst de hogere kaderleden, menen dat dit nuttig is voor de goede werking van het korps, maar die mening wordt niet door iedereen gedeeld. Momenteel bestaat er dus bij het personeel een gerechtvaardigde ongerustheid over het statuut.

De overgang van het militair naar het burgerlijk statuut is duidelijk niet gemakkelijk. Hoe kan men anders verklaren dat niet langer geleden dan 1 maart 1992 een tachtigtal kandidaat-rijkswachtofficiërs opgeroepen werd in het militair domein van Leopoldsburg voor een veertiendaagse opleiding inzake verdediging van het grondgebied, georganiseerd door Landsverdediging. Graag had ik wat meer uitleg gekregen van de minister over de overgang naar het nieuwe statuut.

Ook na de demilitarisering zal de rijkswacht nog bepaalde politie- en inlichtingsopdrachten hebben ten bate van de krijgsmacht en dit luidens een protocolakkoord, afgesloten in 1991 tussen de minister van Landsverdediging en de minister van Binnenlandse Zaken. Bij bepaalde aspecten van dit protocol, dat zoals vele zorgvuldig geheimgehouden documenten toch in de pers is uitgelekt, kan men wel bedenkingen hebben.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer Vermeiren, al de leden van de commissie en de syndicale organisaties hebben een exemplaar van dat protocol gekregen. Als u dus ook een exemplaar van het protocol wilt, dan kunt u dat krijgen. Het gaat hier geenszins om een geheimgehouden document en zeker niet om een zorgvuldig geheimgehouden document.

De heer Vermeiren. — Ik dank u daarvoor, mijnheer de minister.

In verband met dat protocolakkoord heb ik wel vragen bij de gerechtelijke bestanden van de politiediensten en van militaire inlichtingendiensten, bijvoorbeeld SGR en SDRA. Wat is de visie van de minister ter zake?

Rijkswachters die niet meer als militair beschouwd kunnen worden, hebben vragen over hun sociale verworvenheden, hoe wel de vorige regering in een verklaring van 5 juni 1990 beloofd had die veilig te stellen. Het tuchtstelsel zou voor de rijkswachters strenger zijn dan voor de militairen; de rijkswachters vrezen dat hun mogelijkheden tot inspraak zullen worden beknot en dat hun verzuchtingen dode letter zullen blijven. Mijnheer de minister, hoe is de toestand de jongste maanden geëvolueerd en wat zal erin de nabije toekomst gebeuren?

Mijnheer de minister, wat bedoelt u wanneer u spreekt over de oprichting van een nationaal korps? Bedoelt u daarmee dat de rijkswacht dit korps zal vormen of beoogt u de samenvoeging van alle gemeentelijke politiekorpsen in één nationaal politiekorps

dat naast de rijkswacht zou bestaan? Ik meen uw mening hier over te kennen. Maar dit debat is toch een uitstekende gelegenheid om de zaken te verduidelijken want er heerst hieromtrent enige onrust bij de verschillende korpsen en niet in het minst bij de politiekorpsen.

Zal de opleiding van de officieren voor hun specifieke opdrachten nog door de militaire school gebeuren of zal hiervoor een politieacademie worden opgericht?

Mijnheer de minister, ik maak van dit debat ook graag gebruik om uw aandacht te vestigen op het probleem van de opleiding van politieagenten. In Vlaams-Brabant is de politie voor de opleiding van kandidaat-politieagenten aangewezen op de politiescholen in Brussel. Zijn er in toepassing van de nieuwe politiewetgeving oplossingen voor dit probleem? Ik had daarover een mondelinge vraag voorbereid maar het is wellicht handiger om deze kwestie in de huidige bespreking te behandelen.

Mijnheer de minister, de roep van de bevolking om meer veiligheid heeft blijkbaar weerklank gevonden bij de regering als wij ten minste enig geloof mogen blijven hechten aan de regeringsverklaring die hier enkele weken geleden in de Senaat werd besproken. Daarin wordt vermeld dat de regering de nodige maatregelen zal nemen om het statuut van de politie te herwaarderen. Ook andere facetten van de veiligheid zullen meer aandacht krijgen.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer Vermeiren, mag ik u even onderbreken, er dreigen problemen te rijzen bij de verdere afhandeling van de agenda. Ik zou mij namelijk naar de commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden moeten begeven om de regering daar te vertegenwoordigen.

M. le Président. — Si les services du Sénat parviennent à trouver un arrangement, je vous propose de terminer ce matin la discussion relative à la section Intérieur et Fonction publique.

M. Tobback, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique. — Monsieur le Président, je me tiens à l'entière disposition du Sénat.

De Voorzitter. — Het woord is verder aan de heer Vermeiren.

De heer Vermeiren. — Mijnheer de minister, ik zal mijn toespraak wat inkorten, zodat we onze ochtendwerkzaamheden op tijd kunnen beëindigen.

Mijnheer de minister, ik heb twijfels bij een aantal evoluties in de begroting. Hoe kan men de veiligheid garanderen en opdrijven en tegelijkertijd beslissen tot een vermindering met 5 pct. van de kredieten ingeschreven in artikel 12 van de begroting? Dit artikel heeft betrekking op de werkingskosten en de personeelsgebonden uitgaven. Deze besnoeiing met 5 pct., zoals beslist op het regeringsconclaaf, zal de efficiëntie van het rijkswachtoptreden zeker niet ten goede komen.

Een vermindering van 5 pct. op de uitgaven voor telefoonverbindingen, abonnementen op elektriciteit, op uitgaven voor onderhoudswerken, op brandstof en wisselstukken heeft voor gevolg dat de rijkswacht het aantal opdrachten zal moeten beperken. Een grotere veiligheid en een aanwezigheidspolitiek op het terrein vergen juist een verhoging met 15 pct. van deze uitgaven.

Ik wil dit niet dramatiseren. De minister kent de toestand allicht beter dan ik, maar toch wil ik even de situatie schetsen aan de hand van één voorbeeld dat mij recent ter ore is gekomen. In een bepaald district staat een defecte combi reeds drie maanden in de rijkswachtgarage bij gebrek aan kredieten nodig voor de herstelling. Als ik dan in artikel 12 lees dat de kredieten met 5 pct. worden verminderd, vraag ik mij toch af hoe wij aan de algemene vraag naar meer veiligheid van de burger kunnen tegemoetkomen.

Dezelfde bedenking maak ik bij de beperking van de weekend- en nachtprestaties en bij de overuren. Ik heb de jongste dagen zelf kunnen vaststellen dat de rijkswacht bij de wateroverlast in Vlaams-Brabant enorm veel werk heeft verricht. Als al deze overuren niet meer mogen worden betaald en moeten worden gecompenseerd

penseerd door minder prestaties in de daaropvolgende weken, zal dit het rijkswachtoptreden ongetwijfeld minder efficiënt maken en de alomgevraagde veiligheid zeker niet in de hand werken. Is men daarin niet te ver gegaan?

Wil de minister de gemeentelijke politiekorpsen verplichten samen te werken met de bedoeling dat deze meer en meer taken van de rijkswacht overnemen? In veel gemeenten wordt de samenwerking tussen politie en rijkswacht in de hand gewerkt en vastgelegd in protocols. Dat is een goede zaak. Vraag hierbij is of de zonale ontwikkeling van de politie op vrijwillige basis mag tot stand komen en of daarvoor de nodige werkingsmiddelen ter beschikking kunnen worden gesteld. Er wordt gesproken van twee miljard. Waar komen die dan wel vandaan, als de globale werkingsmiddelen met 5 pct. worden verminderd? Gaat het hier misschien om een broekzak-vestzakoperatie? Alleszins vraag ik mij af of deze hele reorganisatie wel een verbetering inhoudt.

De minister wil tegen het jaar 2000 de zonale politie over het hele grondgebied bereikbaar maken. Wat zal dan nog de rol zijn van de rijkswacht? Is een fusie tussen de zonale politie en de rijkswacht misschien het uiteindelijke doel? Of heeft de minister andere vormen van samenwerking op het oog? Welke opdrachten zullen worden voorbehouden voor de rijkswacht en welke voor de zonale politie?

De burgers vragen meer veiligheid, een doeltreffende bestrijding van de criminaliteit en de regering moet ervoor zorgen dat dit in de beste voorwaarden kan gebeuren. Het veiligheidsapparaat mag daarom niet aan voortdurende herstructureringen worden onderworpen, want dit bedreigt de doeltreffendheid en maakt het beroep onaantrekkelijk. Rijkswachters hebben recht op een inkomen dat in verhouding staat tot de hen toevertrouwde taken. In ieder geval dient zo vlug mogelijk een einde te worden gemaakt aan de onzekerheid en onduidelijkheid voor een belangrijke categorie van de bevolking, naar wie de burgers met zeer groot vertrouwen opkijken. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van Hooland.

De heer Van Hooland. — Mijnheer de Voorzitter, de Volksuniefractie hecht groot belang aan het beleid van de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken.

Ik zal kort enkele opmerkingen formuleren. Ik meen immers te weten dat de begroting voor 1993 vorige week al binnen moest zijn en dat volgende week dinsdag wordt gestart met de bilaterale onderhandelingen over de departementale begrotingen.

Ik heb eerst een meer algemene opmerking over het departement Binnenlandse Zaken, en vooral over het hoofdstuk veiligheid en dan zal ik het nog hebben over Ambtenarenzaken.

Mijnheer de minister, het is voor iedereen duidelijk dat er op het vlak van de veiligheid veel in beweging is. Er zijn tal van goede initiatieven genomen en in uitvoering. In verband met de herstructurering van ons binnenlands veiligheidsapparaat zou ik u toch willen vragen of er een goede, gefundeerde en professionele evaluatie is gemaakt van bijvoorbeeld de jarenlange samenwerking tussen de rijkswacht en de gemeentelijke politie, alsook van de politiekorpsen, waar al jaren een 24 op 24 uur-dienst wordt verzekerd. Ik heb de indruk dat hier, met de beste bedoelingen, nogal snel tewerk wordt gegaan, wat wel eens een heel ander effect zou kunnen hebben dan het beoogde. Ik denk namelijk aan het gevaar van een bureaucratie, die niemand wenst.

Dan kom ik bij de ombudsfunctie die in principe wel past in het kader van betere vrijwaring van de belangen van de burger. Uw beleidsnota maakt hiervan gewag. Wij twijfelen evenwel aan de doeltreffendheid van deze functie en zijn van mening dat de burger nog het best is gediend met een betere werking van de overheidsdiensten. Deze ombudsfunctie is hoe dan ook te klasseren in de reeds ruime categorie van controlefuncties. Wij zijn controlefuncties zat in dit land.

Over ambtenarenzaken hebben wij het, ter gelegenheid van mijn interpellatie van 14 mei jongstleden, reeds uitvoerig kunnen hebben. Ik had de indruk dat uw aanpak het begin zou kunnen zijn van een innoverend ambtenarenbeleid. Er is ook hier veel in beweging. Het goede verslag van de werkzaamheden van onze commissie geeft daarvan reeds een goed beeld.

Mijnheer de minister, ik wens hier geen oppositiespeech te houden over ambtenarenzaken. Wij hebben nochtans het gevoel dat het openbaar ambt vastzit in de hedendaagse samenleving en ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat u er hetzelfde over denkt.

Enige toelichting in dit verband. De huidige wervingsstop is een blijvend symptoom van onmacht. Ik verwijs naar de onbevredigende manier van werving in het verleden en naar het onvermogen om op korte termijn een meer functionele werving te verzekeren. Het is niet de eerste keer dat een wervingsstop wordt afgekondigd. Het is overigens geen absolute wervingsstop aangezien er toch nog selectief wordt aangeworven.

Ik denk hierbij onder meer aan de wet van 20 februari 1990. Deze had tot doel het precair statuut van vele medewerkers te regulariseren. Mijnheer de minister, kunt u mij zeggen voor hoeveel personen met een precair statuut de toestand ondertussen werd geregulariseerd door middel van examens?

Mijn tweede opmerking betreft de zakelijkheid en de nieuwe beheerscultuur. Ongetwijfeld wordt dit ideaal door de regering en door het Parlement nagestreefd. Het goed doen functioneren van de ambtelijke hiërarchie is het kernprobleem van onze centrale departementen. In het verslag lees ik dat er aanwijzingen bestaan voor een nieuwe ambtelijke cultuur. Er wordt verwezen naar het landschapsbureau en naar een telefooncentrale met een opvolgingssysteem. Wanneer wij spreken over nieuwe zakelijkheid en een nieuwe ambtelijke beheerscultuur, hebben wij het echter bij voorkeur en ten gronde over waarden en normen met betrekking tot de effectiviteit van functioneren, het verzekeren van een bepaalde graad van tevredenheid voor het personeel en de efficiëntie van werking, die in cijfers kan worden uitgedrukt.

Hoe ver staat het met de management-vorming en -vervolmaking? De resultaten van een dergelijke operatie kan men pas na een generatie constateren. In de jaren zestig en zeventig werd aan management-vorming en -vervolmaking gedaan. Ik heb de indruk dat dit de laatste tijd is verminderd. Er bestaat wel interne informatieverstrekking vanwege de Algemene Directie voor Selectie en Vorming.

Mijnheer de minister, met betrekking tot het openbaar ambt beschikken wij over zeer weinig gegevens aangaande werking, bezetting en kwalificatie van het personeel. De parlementaire vragen die ik ter zake heb gesteld, zijn vroeger weleens onbeantwoord gebleven of werden zeer algemeen beantwoord. De vragen die ik u mocht stellen werden nochtans wel snel en zakelijk beantwoord. Maar wordt het nu anders met de vragen en gegevens over het Openbaar Ambt? Ik meen dat niemand een goed algemeen inzicht heeft in de situatie van ons Openbaar Ambt.

Tenslotte heb ik de indruk dat bij het Openbaar Ambt nogal wat «regulitis» kan worden waargenomen. In een recente omzendbrief over openbaarheid en betere relatie met de burger wordt onder meer aangekondigd dat de ambtenaar zijn naam moet vermelden op de briefwisseling in verband met zaken die hij behandelt. Dit geldt ook voor autonome instellingen en zelfs voor gewestelijke ontvangers. Daar zit iets positiefs in, doch naar mijn gevoel kunnen wij geen openbaarheid afkondigen of opleggen. We moeten dus voorzichtig zijn en ten gronde werken aan een beter openbaar ambt. In dit verband verwijs ik naar wat ik heb gezegd over een nieuwe ambtelijke cultuur.

Ik vraag mij dan ook af waar ik een visie op en een strategie voor een nieuw openbaar ambt vind, voor een nieuwe administratieve klasse, een performante structuur van onze centrale ambtelijke departementen en een geloofwaardige, professionele, goede dienstverlening aan de burger. Ik geef een voorbeeld en u zult begrijpen waarom ik deze algemene vraag stel.

Ik lees dat het kabinet, de Algemene Directie voor selectie en vorming en de Dienst van algemeen bestuur drie doelstellingen hebben. Ten eerste, de voortzetting van de herstructurering van de departementen conform de resultaten van de doorlichting. Ten tweede, de algemene herziening van de weddeschalen en ten derde de modernisering van de overheidsdiensten en de verwezenlijking van de bepalingen van het koninklijk besluit van november 1991 dat algemene principes bevat zoals het invoeren van het niveau 2+ en een nieuwe personeelsevaluatie. Zijn dit werkelijk de hoofddoelstellingen van het belangrijkste instrumentarium waarover

een minister van Ambtenarenzaken beschikt? Zijn de meer inhoudelijke doelstellingen niet belangrijker dan de formele? Ik vind ze nergens. Ik zwijg hierbij dan nog over de kritiek op de radioscopieën die volkomen ineffectief dreigen te worden, te laat ter beschikking zijn en ook zullen lijden aan bedrijfsblindheid.

De vraag is vooral waar blijven de grote projecten van Openbaar Ambt? Ik denk hierbij op nationaal vlak aan het voortzetten van het decentralisatie- en deconcentratiebeleid. Indien bijvoorbeeld de Dienst voor inschrijving van voertuigen gedeconcentreerd geworden was, zouden wij daar de ergerlijke problemen niet hebben gekend. Ook de mobiliteit van de ambtenaren zou het onderwerp kunnen zijn van een succesrijk project.

Ik denk eveneens aan een geïntegreerd personeelsbeleid met vooral evaluatie en functionele remuneratie. Wij zullen de weddeschalen wel herzien, maar dat is iets heel anders dan een globaal project. U weet trouwens zeer goed hoe moeilijk het is zoiets uit te werken, mijnheer de minister.

Ik denk ook aan een project ter bevordering van het *outplacement*. Dit kan bijvoorbeeld nuttig zijn voor de reïntegratie van de douaniers. Het kan toch niet dat 1.500 douaniers voor niets meer bruikbaar zijn en moeten afvloeien. Waarom voor hen geen prototype van een project van *outplacement* uitwerken?

Een andere mogelijkheid is een project om de programma-begrotingen te ondersteunen. Momenteel hebben wij die nog niet.

We moeten ook onderzoeken hoe de overheidsdiensten zelfstandiger kunnen worden rond geherdefinieerde opdrachten alvorens we, met of zonder de resultaten van de radioscopieën, over een gefundeerde personeelsformatie kunnen beslissen. Wanneer komen er op al deze vlakken eindelijk goede projecten?

Tenslotte hoop ik dat wij op korte termijn samen vooruitgang zullen boeken, zodat wij niet langer worden geconfronteerd met de meest vernietigende uitspraken over ons Openbaar Ambt, ook in de buitenlandse media, zoals onlangs nog in het ruime dossier België van het NRC, en in de *Volkskrant*. Ik hoop dat dit, mits een meer fundamentele strategische aanpak, snel tot het verleden mag behoren.

Mijnheer de minister, is er nog een spoor van de occulte bevorderingscommissie-Mangeleer?

Ik las met genoegen in het regeerakkoord dat de regering de maximale medewerking van het Parlement zal vragen voor haar prioritaire programma ter versterking van het openbaar ambt. Hoe, wanneer en rond welke punten ziet u deze samenwerking? (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Maes.

Mevrouw Maes. — Mijnheer de Voorzitter, in de vijf minuten spreektijd die mij is toegemeten wens ik mij tot de minister van Binnenlandse Zaken te richten met een concrete vraag omtrent zijn recent voorstel om één derde van de kiesbare kandidaten op de verkiezingslijsten voor te behouden aan vrouwen. Voorts twee bedenkingen. Ik zal dus wel kort moeten zijn.

Het verheugt mij dat de minister oog heeft voor het democratisch deficit waarbij vrouwen slechts in beperkte mate effectief deel kunnen hebben aan de politieke macht. Ik weet dat hij daarmee bijzonder begaan is en ik dank hem voor zijn bekommerning.

Langs deze weg wil ik mij evenwel ook richten tot degenen die vinden dat bijgevolg alle mogelijke bevolkingscategorieën een evenredig deel zouden moeten hebben. Het is niet omdat men vandaag bejaard is, dat men gisteren geen recht had om te kiezen en dat men ook geen recht heeft om verkozen te worden. Dit argument gaat niet op, want vrouwen zijn heel hun leven vrouw. Het is dus zinloos om jongeren of ouderen te vergelijken met vrouwen en mannen. De wereld bestaat uit mannen en vrouwen en het democratisch principe wil dat de bevolking evenredig vertegenwoordigd zou zijn. Gelijkheid moet het doel zijn. Indien de vrouwen in de meerderheid zijn, dan moet dit ook tot uiting komen in hun vertegenwoordiging.

Dit is het principe. Op welke manier men dat kan verwezenlijken is natuurlijk een andere zaak. De kringloop van mentaliteit en feiten moet ergens worden doorbroken. Er zijn voorstellen om dit te doen door het hanteren van bepaalde quota op de verkiezingslijsten.

Mijnheer de minister, toen u voorstelde om één derde van de verkiesbare kandidaten op de verkiezingslijsten voor te behouden aan vrouwen, dacht ik: Tobback is een slimme man, hij weet dat dit voorstel er nooit doorkomt in die vorm. Bijgevolg zal hij dat met veel tamtam lanceren en daarmee bij de vrouwen de indruk wekken dat hij aan hun kant staat, wetende dat de mannen dat voorstel zo van de kaart vegen.

De heer Vermeiren. — Hij zoekt dus meer succes bij de vrouwen.

Mevrouw Maes. — Hij is natuurlijk niet de enige.

Ik gun u alle succes bij de vrouwen, mijnheer de minister, maar ik heb te weinig spreektijd om mij daarover verder uit te laten.

U hebt nu deze poging gedaan. Ik maak daar een intentieproces bij, wat niet mijn recht is. U bent echter ook niet verplicht de diepste roerselen van uw ziel aan de openbaarheid prijs te geven.

Ik stel u wel de vraag: wat nu?

U kunt uiteraard denken: het probleem is van de baan; ik heb mijn goede wil getoond; men is er tegen ...

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Wie zegt dat men er tegen is? Waar haalt u het idee vandaan dat dit afgeschreven is?

Mevrouw Maes. — Uit de kranten, mijnheer de minister.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — U moet de «gazettenpraat» niet altijd voor waarheid nemen.

Mevrouw Maes. — Dat dacht ik ook al. Daarom wilde ik het u hoogst persoonlijk vragen.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Dat is geen vraag meer; dat is eerder een bevestiging.

Mevrouw Maes. — Het is een intentieproces. U kunt opwerpen dat ik het recht niet heb dat te maken.

Ik zal nu concreet mijn vragen stellen.

Ten eerste, zult u het voorstel handhaven?

Ten tweede, indien dit voorstel intussen gesneuveld zou zijn, hebt u dan een ander voorstel in petto om uw doel te bereiken, namelijk een betere, democratische vertegenwoordiging van de vrouwen in alle geledingen van ons maatschappelijk leven, in casu in de politiek? (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Wierinckx.

De heer Wierinckx. — Mijnheer de Voorzitter, ik zal de uiteenzetting die ik had voorbereid gevoelig inkorten gezien het gevorderde uur en de verminderde belangstelling. Bovendien zal de minister ook willen antwoorden op alle vragen die werden gesteld.

Het ministerie van Binnenlandse Zaken zou ik «ministerie voor Veiligheid» willen noemen. Daaronder ressorteren namelijk de politie en de rijkswacht, de civiele bescherming, de brandweer en het rampenfonds.

U weet dat er de jongste tijd overstromingen zijn geweest in ons land en dat verschillende gemeentebesturen een beroep doen op het rampenfonds. Ook in mijn streek zullen, als gevolg van de regenval van vannacht, een aantal gemeenten een beroep doen op dit fonds. Ik hoop dat u de aanvragen met vriendelijke welwillendheid zult laten onderzoeken, mijnheer de minister, zodat hulp kan worden geboden waar het nodig is.

Over het verzekeren van de veiligheid bij voetbalwedstrijden werd hier reeds uitvoerig gesproken zodat ik ook hier kort kan zijn.

Het vandalisme moet inderdaad worden uitgeroeid. Het gaat niet op dat honderden politiemensen en rijkswachters voor een voetbalwedstrijd worden opgeroepen. Dit is een maatschappelijk onverantwoorde uitgave.

Ik vraag me wel af of de supporters niet beter moeten worden beschermd. Behoort het tot de taken van de minister van Binnenlandse Zaken om te bepalen op welke dag en op welk uur er mag worden gevoetbald? In feite worden hierdoor de supporters gestraft, terwijl de onruststokers meestal vrijuit gaan. De supporters rekenen erop dat u heel streng zult optreden tegen de hooligans. Misschien kan dit gebeuren in samenwerking met de plaatselijke autoriteiten. De hooligans moeten worden ontmaskerd en geregistreerd. Men kan hen verbieden om een wedstrijd bij te wonen.

Ook mijn verwijzing naar het voorstel-Tant om de arrondissementen Aalst en Oudenaarde samen te voegen, zal ik inkorten. De minister antwoordde aan de heer Tant dat hij dat systeem globaal wou behandelen. Wij zijn nu een jaar later, maar er is nog altijd niets veranderd. Misschien is het voorstel wel in de dialoog van Gemeenschap tot Gemeenschap verloren gegaan. Wij zouden ter zake toch graag een duidelijk antwoord willen krijgen.

Mijnheer de minister, de vorige spreker sprak hier over de vertegenwoordiging van de vrouwen in het Parlement. Het was niet mijn bedoeling hierop in te gaan. U heeft een vrouwvriendelijk voorstel willen lanceren, maar is de Ministerraad u daarin wel gevolgd? De dames en heren van de regering lijken voor dit voorstel niet veel te voelen. Men zegt nu wel dat er iets zal worden gedaan, maar kan dit probleem wel door een wet worden geregeld? Wij hebben de manie om alles bij wet te regelen. Soms grenst dit zelfs aan het absurde.

Ik wil ook spreken over de verkiezingsuitslagen van 24 november 1991. Die verkiezingen zijn voorbij en wat er gebeurd is, weten wij nu allemaal. Het officiële document van Binnenlandse Zaken met de uitslagen hebben wij echter tot op heden niet gekregen. Er is wel een officieus document geweest. De PVV-fractie heeft er nochtans herhaaldelijk op aangedrongen het officiële document te krijgen. Blijkbaar is het niet voorhanden. Of werden misschien bepaalde namen uit de adressenlijst geschrapt? Ik geloof evenwel niet dat ik u daarvan mag verdenken.

In de begroting vind ik geen kredieten terug voor het oprichten van administratieve rechtbanken. Toen u die idee destijds lanceerde, gaf u hiervoor nochtans een correcte analyse. U wilde de burger rechtszekerheid geven tegenover onrecht hem door de overheid aangedaan. Hoe staat het met dat voorstel?

Tot slot wil ik even pleiten voor sommigen van mijn collega's-burgemeester en -schepenen. Artikel 19 van de nieuwe gemeentewet bepaalt dat de Koning de wedde van burgemeesters en schepenen kan verminderen, indien zij daarom verzoeken. Dit kan gebeuren wanneer de wedden van burgemeester of schepenen tot gevolg heeft dat andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, vergoedingen of toelagen verminderd worden of wegvallen.

Ik hoef niet te onderstrepen dat het burgermeesterschap, vooral in kleinere gemeenten, een echte dienstverlening aan de maatschappij is. Er is ongetwijfeld ook prestige verbonden aan het ambt van burgemeester of schepenen. De vergoeding die hiervoor betaald wordt, is echter minimaal, zeker wanneer men rekening houdt met de inspanningen en de tijd die het beheer van een gemeente vergen. Het is dan ook wraakroepend dat juist degenen die zich inzetten voor de maatschappij, hiervoor financieel gestraft worden. Indien het inkomen uit het pensioen en de vergoeding als burgemeester of schepenen hoger is dan een bepaald bedrag, dan wordt het pensioen gedeeltelijk verminderd, tenzij de gemeentemandataris een beroep doet op artikel 19 van de nieuwe gemeentewet.

Mijnheer de minister, vindt u dat deze regeling ongewijzigd kan voortbestaan? Moet er niet worden gezocht naar een oplossing zodat de betrokkenen naast het pensioen, waarvoor zij vrij lang sociale-zekerheidsbijdragen hebben betaald, ook de vergoeding voor hun ambt van burgemeester of schepenen ten volle kunnen genieten? (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Quintelier.

De heer Quintelier. — Mijnheer de Voorzitter, vooraf dank ik de minister voor zijn uitvoerige uiteenzettingen in de commissie. Graag wil ik echter nog het volgende naar voren brengen. Bij de bespreking van zijn beleid, gekoppeld aan de Algemene Uitgavenbegroting, heeft hij terecht onderstreept dat het veiligheidsbeleid één van de twee hoofdpodochten van het departement Binnenlandse Zaken is geworden.

Als wij het woord criminaliteit uitspreken, denken de meesten aan de grote agglomeraties waar de criminaliteit het snelst stijgt. Dat blijkt trouwens duidelijk uit de statistieken. Bepaalde vormen van criminaliteit zijn echter ook aan het groeien in de kleinere steden en kleinere agglomeraties worden op dat gebied beetje bij beetje satellieten van de grote steden. De markt van de criminelen verspreidt zich naar de zwakkere gebieden. Het is iedereen bekend dat uitgaansbuurten, dancings en verkrotte en verkommerde buurten aantrekkingspolen zijn voor criminelen.

Wij beginnen ons stilaan zorgen te maken over het stijgende druggebruik in de landelijke gebieden. In en rond uitgaansbuurten en dancings neemt het gebruik van pepmiddelen toe. Een combinatie van allerlei pillen, spuiten en dranken maakt dat de gebruikers geen enkele remming meer voelen, nergens bang voor zijn en geen enkel besef van snelheid meer hebben bij het rijden.

We maken ons ernstig zorgen over de groep jongeren die met drugs in aanraking komt en regelmatig naar deze middelen grijpt om sterk en stoer te doen en die op die manier hun uithoudingsvermogen trachten te verhogen. Deze problematiek maakt vooral in de kleinere steden en gemeenten een snellere bijkomende opleiding van onze politie noodzakelijk.

Aangezien het vrijwel altijd om jongeren gaat, is het wenselijk dat regelmatig door goed onderlegde politiemensen preventief onderricht over drugs wordt gegeven. Wij stellen voor samen met de verantwoordelijken van het onderwijs een informatie-campagne en een anti-drug campagne op het getouw te zetten.

Het vandalisme is een snel toenemende plaag die de gemeenschap elk jaar honderden miljoenen kost. Ieder van ons wordt bijna dagelijks geconfronteerd met één of andere vorm van vandalisme zoals het vernielen van bloembakken, het uitrukken van verkeersborden, krassen op wagens, kauwgom in de muntgleuf van openbare telefoons, graffiti, enzovoort. Wij kunnen nog tientallen voorbeelden geven. Vooral jongeren tot zestien jaar laten zich tot dergelijke daden verleiden.

Ook hier kan een anti-vandalisme campagne op het getouw worden gezet. Het stijgende drugprobleem en het versneld optreden tegen vandalisme vragen een dringende bijscholing en aangepaste opleiding van onze politiemensen.

Nu we het toch hebben over de gemeenten wensen we een tweede hoofdstuk aan te snijden, namelijk het invoeren van een vernieuwde gemeentelijke boekhouding, «Patrimoniale Boekhouding», die in 1995 effectief van start moet gaan en waarvoor de meeste gemeenten nu de nodige voorbereidingen treffen. Een van de eerste voorbereidingen is het opmaken van een degelijke volledige inventaris van het gemeentelijk patrimonium. Vele gemeentelijke technische ambtenaren en bedienden zijn volop bezig met dit monnikenwerk: elke lopende meter voetpad, rijweg, rioleering moet worden opgemeten om nadien in de gemeentelijke boekhouding te kunnen worden verwerkt.

Niettemin staande dat de nodige richtlijnen hierover werden gegeven, blijven er nog een aantal vraagtekens en knelpunten wat betreft de verwerking van al deze gegevens en de beoordeling ervan.

Een paar voorbeelden: op welke basis moet de waarde worden geschat van een historisch gebouw of de waarde van vele kunststukken? Hoe moet de waardering van eigendommen van de gemeenten gebeuren?

Mijnheer de minister, nu de meeste gemeenten geconfronteerd worden met een aantal knelpunten, vragen wij u opnieuw een informatieronde bij de gemeenten te organiseren en aan de hand van de verzamelde informatie bijkomende richtlijnen uit te vaardigen. *(Applaus.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Kuijpers.

De heer Kuijpers. — Mijnheer de Voorzitter, ik wil van deze begrotingsbespreking gebruik maken om dringend een punt aan de zorg van de minister van Binnenlandse Zaken toe te vertrouwen en zo aan die van de Ministerraad.

Mijnheer de minister, ik zal u het volledige verslag toezenden van wat ik vorige week ervaren heb onder meer met de gedwongen uitwijking van duizenden uit Kosova en Macedonië, delen van het vroegere Joegoslavië.

Elk parlementslid legt zich op een of ander terrein meerspeciaal toe; ik heb nogal wat ervaring met hulpbehoevenden, die vervolgd worden omwille van hun «volkse identiteit». Zo was het mij al een hele tijd opgevallen dat zich in Vlaanderen een aantal Kosovaren aanbod met een juist paspoort, met bepaalde adressen en met de verhullende verklaring dat ze hier politiek asiel moesten vragen.

Verre van mij te beweren dat er geen terroriserende onderdrukking heerst in Kosova, wel integendeel. Maar dit is één van de gebieden die op het ogenblik actief ontvolkt worden. Reeds in 1937 hebben onder leiding van Dr. Vaso Cubrilovic de Serven een plan gelanceerd om het bekende Merelveld uit de 14e eeuw en omliggende streken te zuiveren van alle Albanese invloeden en dit historisch gebied te herbevolken met Serven.

Dit plan is opnieuw uit de lade gehaald. Op 26 mei 1992 werd zelfs in Belgrado de Herbevolkingspartij voor Kosova en Metohia opgericht onder leiding van Dragan Ičić. Maar er is meer. De Universiteit van Pristina is gesloten. Alle middelbare onderwijsinstellingen zijn voor de Albanese Kosovaren ontoegankelijk verklaard. De grootste mijnontginningen van lood en zink in Europa in de streek van Mitrovica zijn voor Albanese volledig gesloten, en ook de administratie en het grootste deel van de nijverheid. Dit Albanese deel van Europa kent daarenboven het hoogste geboortecijfer in Europa naast Ierland. Op 5 juli 1990 werd de Kosovaarse regering, zijn parlement en autonomie opgeheven. En de wereld zweeg. U kan zich voorstellen wat zich daar afspeelt onder de laars van de Serviërs. En de uitwijking is de droom voor velen en daar spelen de Serviërs op in.

Mijnheer de minister, ik hoop dat u, wat nu volgt, zal laten natrekken door uw diensten. In ieder van de stadjes in deze streek schieten reisagentschappen als paddestoelen uit de grond die zonder vergunning een reisformule, documenten inbegrepen, aanbieden aan Kosovaren om op een gemakkelijke manier, voor de som van 250 tot 320 Duitse Mark, naar Italië, Duitsland, Zwitserland, de Benelux, via de draaischijven van de immigratie in Europa, Brussel en ook Maastricht, te reizen. Per bus of per vliegtuig belanden die Kosovaren in onze streken. Zo heb ik zelf meegeemaakt dat op 30 mei, zes vliegtuigen van Aviogenex en JAT uit Skopje, de hoofdstad van Macedonië, vertrokken met min of meer goed voorbereide migranten. We zijn met zo'n vliegtuig meegevlogen en bij de landing op het vliegveld van Beek bij Maastricht, was ik er ooggetuige van hoe de kolonne immigranten als in een Exodus de beloofde wereld binnentrok. Wat in Kosova met de Albanese bevolking gebeurt, zou men kunnen vergelijken met de geleide uitdrijvingen van de Basken naar de Verenigde Staten door Spanje, of met de uitdrijving van de Poolse bevolking uit onder meer Silezië door de Nazi-Duitsers in al hun Pruisische hoogmoed.

Mijnheer de minister, wij hebben in dezelfde stad school gelopen en beiden hebben we het mooie gedicht «Dinska Bronska» van Karel van den Oever gelezen. Dat Pools meisje dat op een Antwerps terras haar laatste brief naar Polen schijft, «met dikke vingers» en met één oog de reclamepanelen van de Red Star Line die haar naar Canada zal brengen, bekijkt, waar «het graan hoger is en de wereld beter». Haar Albanese lotgenoten heb ik dus onlangs ontmoet, kinderrijke gezinnen die bijvoorbeeld in Göteborg politiek asiel vragen; die in Maastricht wachten op een auto die hen naar Aken brengt of in Brussel vragen naar «le petit château».

Ik wils deze kleine mensen in Europa niet met de vinger, wel degenen die daarover een goedkope retoriek opbouwen. En in de eerste plaats, de veroorzakers van al dat leed: de Servisch-Joegoslavische autoriteiten. Zij hebben om vele redenen alle krediet in de vrije wereld verspeeld. Zeker omdat zij het Albanese volk zijn vrijheid en zelfstandigheid niet gunnen. Want daar ligt de oorzaak van dit kwaad. Kosovaren willen en kunnen zichzelf besturen.

Op een brutaal-militaire manier (en op onze kosten) massaal mensen doen migreren-uitwijzen is vanuit mensenrechtelijk standpunt onaanvaardbaar.

Ik bezorg de minister de hele dossier met namen van betrokken personen en zelfs met gegevens uit de boekhouding van de betrokken maatschappijen. Op dit ogenblik is er in Europa een volk aan het sterven, een soort indianen. Wij zijn daar mede aansprakelijk voor.

Het onderzoek heeft mij geleerd dat een Sloveen of een Kroaat een visum moet hebben om vanuit hun onafhankelijke Staat naar hier te komen, maar een Serviër of iemand uit het oude deel van Joegoslavië niet. Kan het krankzinniger? Deze door Servië geplande gang van zaken is als sedert december volop bezig. Skopje en Macedonië vallen buiten het embargo, en de bussen die straffeloos de grens oversteken komen uit Kosova, bezet door Servië.

Aan dergelijke toestand moet een einde worden gemaakt, want niemand wordt daar beter van. Zal de Ministerraad morgen alle maatregelen nemen, aansluitend bij VN-Resolutie 757? De zaakgelastigde van ex-Joegoslavië moet tot de orde worden geroepen. De twaalf bevoegde EG-ministers moeten Servië duidelijk maken dat zij ook Kosova en Vojvodina willen redden. Dat zij niet wensen mee te werken — zij het onrechtstreeks — aan een volkerenmoord. Het embargo heeft de relaties met Joegoslavië geblokkeerd en de contracten bevroren. Deze mensenfraude loopt echter illegaal en deels clandestien. Voor het behoud van het Albanees-Illlyrische volk, naast de Kelten en de Basken, een van de drie oorspronkelijke volkeren van Europa, moeten wij zeker méér doen, dan wat mooie woorden uiten.

Mijn pleidooi wil geen kritiek zijn op het werk van de minister. Over partigrenzen heen kan ik oprechte waardering opbrengen voor zijn luisterbereidheid in deze. Desalniettemin vond ik het mijn plicht om hier in openbare vergadering deze wantoestand, deze Servische volkerenmoord op Kosova in onze Europese samenleving aan te klagen. (Applaus.)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Tobback.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de aanwezigen voor het geduld dat zij opbrengen om op dit merkwaardig uur nog naar mijn antwoord te blijven luisteren. Ik beloof het kort te houden en toch op de gestelde vragen in te gaan.

Om te beginnen dank ik rapporteur De Loor voor zijn verslag en ook alle commissieleden die allemaal hebben bijgedragen tot het bijzonder opbouwend gesprek in de commissie voor de Binnenlandse Zaken.

Ik wil mijn antwoorden groeperen rond een aantal thema's.

Ik wens de heer Kuijpers te danken voor het dossier dat hij mij heeft overhandigd. Uiteraard zitten wij inzake bevoegdheden nog een beetje tussen twee stoelen. De Kamer stemt vanmiddag over het probleem van de bevoegdheidsoverdracht van vreemdelingenzaken van Justitie naar Binnenlandse Zaken. Op het terrein is er al een en ander veranderd. U heeft ook kunnen vaststellen dat de regering in de negentig dagen dat zij actief is, een aantal beslissingen heeft genomen om deze problematiek op een meer geordende wijze aan te pakken.

Ik zal dat dossier overhandigen onder meer aan de heer Bosuyt, de commissaris-generaal die zopas in zijn functie is bevestigd voor een periode van vijf jaar, aan de heer Schwebach die de dienst Vreemdelingenzaken leidt en aan de heer De Winter die door de regering is aangesteld als de diplomaat die over deze problemen moet onderhandelen met de landen waarmee wij akkoorden moeten sluiten. Het is belangrijk dat wij voor een snel evoluerende problematiek — het geval dat u aanhaalt is daarvan een voorbeeld — een instrument uitbouwen, dat op ieder ogenblik in staat is adequaat op te treden. Dat is niet vanzelfsprekend, maar dat is toch ons doel.

Ik zal het dan nu hebben over de politie.

M. Vandenhoute a soulevé le problème des polices en général, du problème bruxellois autour de la police et de la concentration des pouvoirs au niveau de l'Intérieur. D'autres intervenants ont parlé de la gendarmerie.

Ik zal het straks hebben over de rijkswacht, meer bepaald over de organisatie en de vorming, om te besluiten met ambtenarenzaken en met een aantal specifieke problemen die hier zijn aangehaald.

Eerst en vooral is er het fenomeen van de criminaliteit. Verschillende leden hebben een analyse gemaakt die ik kan bijvallen.

M. Vandenhoute évoque une sensibilité croissante envers toutes les formes de criminalité, pour ne pas parler de « petite criminalité » parce que cette terminologie est de nature à heurter les personnes qui en sont victimes. Parlons plutôt de criminalité « fréquente » ou « à haute fréquence ».

Il existe donc certainement une sensibilité croissante envers la criminalité « fréquente ».

Het is ook zo dat hoe sterker de druk wordt, hoe groter de kans is dat het fenomeen zich verplaatst. Vooral, mijnheer Quintelier, omdat de frequente criminaliteit vaak samengaat met druggebruik. Voor drugs is geld nodig en de verslaving treedt snel in, vooral in zwakke sociale groepen, zoals migranten, mindergegoeden, mensen die leven in krottenbuurten... Wanneer de politionele druk of de preventie toeneemt, gaat het fenomeen uitdienen. Het is mede daarom dat ik ervoor pleit dat de gemeenten inspanningen zouden doen voor een grotere aanwezigheid van hun politie op het terrein, niet zozeer om repressiever op te treden, maar om ervoor te zorgen dat risicozones permanent worden bewaakt.

Ik deel volkomen uw bezorgheid inzake druggebruik, mijnheer Quintelier. Deze problematiek hangt inderdaad samen met veel voorkomende criminaliteit, heeft organisatorische en financiële aspecten en vergt inspanningen van de gemeenten om naast de rijkswacht op te treden. U ziet dus dat alles met elkaar is verweven.

Dit geldt ook voor het vandalisme. Het is niet gemakkelijk om het begrip « vandalisme » te omschrijven. Het kan niet altijd worden beschouwd als een vorm van veel voorkomende criminaliteit. Nog geen twee weken geleden nam ik de afrit van de A2 ter hoogte van Kessel-Lo en reed over de 1 Meilaan. Een wagen met ogenschijnlijk brave burgers — een van hen kende ik zelfs persoonlijk — reed voor mij. Opeens werd het raampje opengedraaid en ongeveer een hele vuilbak papier en afval werd naar buiten gegooid. Ik beschouw dit als kleine criminaliteit alhoewel de overtreders zich van geen kwaad bewust zijn. In deze samenleving is men immers een aantal normen vergeten en komt iedereen enkel nog voor zichzelf op. Het is toch veel gemakkelijker om het vuil naar buiten te gooien in plaats van het mee naar huis te nemen. De luietiken van « de stad » zullen het wel ophalen. Zo redeneren zij.

Een zelfde soort « vandalisme » stellen wij ook vast op voetbalvelden zowel bij hooligans als bij spelers. Deze bedenking kan mij de bijnaam van keizer-koster opleveren. Dit stoort mij niet, want ook de keizer-koster had gelijk. Er was enkel een revolutie nodig om het gelijk van Jozef II aan te tonen. U moet daarover toch eens nadenken. Men heeft het namelijk nogal vlug over « regulitis », over bedilzucht.

De heer Van Hooland. — « Regulitis » is iets anders.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Het is niet in die zin dat ik deze term hier gebruik. In ambtenarenzaken betekent dat inderdaad iets anders.

Je voudrais rappeler à M. Vandenhoute qu'il faut toujours se montrer prudent dans l'interprétation des statistiques. Lorsque les chiffres des statistiques de la criminalité évoluaient à la hausse, j'ai plaidé en faveur du sens de la relativité dans leur interprétation. Et maintenant que l'on observe pour le premier trimestre 1992 une diminution sensible des chiffres de la criminalité et de la délinquance « fréquentes » pour ce qui concerne les dix-neuf communes de Bruxelles, je continue à conseiller la prudence dans leur interprétation. Je ne désire pas être exagérément optimiste mais je constate que ces chiffres évoluent à la baisse, probablement à la suite d'efforts accrus.

Ik behandel nu een paar algemene punten inzake politie en rijkswacht. Ik heb al zeer vaak getracht duidelijk te maken wat mijn inzichten zijn, maar ik stel vast dat een aantal algemeenheden nog altijd terugkomt. Dat vind ik jammer. Wat zeer eminente kenners, zoals professor Fynaut, ook mogen beweren, er is in België geen plaats en geen politieke meerderheid voor het afschaffen van onze gemeentepolitie. Men kan met een redelijke kans op slagen discussiëren over de opheffing van de gerechtelijke politie of de rijkswacht — maar dit is hier nu niet aan de orde —, maar men moet niet-Belg zijn om te geloven dat een discussie kan worden gevoerd over de samensmelting van rijkswacht en gemeentepolitie tot één nationaal politiekorps.

Ik maak professor Fynaut geen verwijten en waardeer zijn adviezen en zijn analyses, maar de gemeentepolitie is in België zozeer verbonden met onze traditie en onze natuur, zowel ten zuiden als ten noorden van de taalgrens, dat je over een fusie of een opheffing niet moet discussiëren.

In Nederland kan men misschien praten over een regionale politie, waarin gemeente- en rijkspolitie worden gefusioneerd, maar bij ons niet. Bijgevolg besteed ik daaraan ook geen tijd en heb ik op dit vlak geen plannen. Ik ben wel voorstander van een zonale politie. Enkele jaren geleden heb ik het idee van vrijwillige samenwerkingsverbanden gelanceerd en ik heb er ook voor gepleit op de ronde-tafelconferenties met de burgemeesters. Tot mijn groot genoegen stel ik vast dat zeer vele samenwerkingsverbanden reeds functioneren of worden opgezet. Het gaat niet zo snel als het zou moeten, maar sneller dan ik had verwacht.

Zal men dergelijke samenwerkingsverbanden vroeg of laat opleggen? Ook al heb ik daarvoor nog geen uitgewerkte wetteksten klaar liggen, toch ben ik ervan overtuigd dat de regering de gemeenten vroeg of laat zal verplichten met elkaar samen te werken, zonder ooit de gemeentepolitie te fusioneren. Wie zijn verstand gebruikte, heeft altijd ingezien dat men vroeg of laat de gemeenten zou fusioneren. Hetzelfde zal vroeg of laat gebeuren met de politiekorpsen, zoals ook voor de brandweer het geval was. De gemeentelijke autonomie op dit gebied zal echter niet worden afgeschaft. Ik heb dus liever dat er zoveel mogelijk vrijwillige samenwerkingsverbanden tot stand komen. De gemeenten die dit vrijwillig en naar eigen inzichten hebben gedaan, hebben een belangrijk voordeel, maar uiteindelijk zullen de samenwerkingsverbanden aan de laatste achterblijvers worden opgelegd.

Er komt geen fusie van de rijkswacht en de gemeentepolitie. Dit zou er trouwens alleen op neerkomen de gemeentepolitie af te schaffen en de rijkswacht te verdubbelen.

Ik vind niet dat het alleen een probleem is van onze volksaard, dit is ook een probleem van goed functioneren. Wanneer het werk goed wordt verdeeld en de prioriteiten juist worden gesteld, dan kunnen de gemeentepolitie en de gemeentelijke overheid een aantal zaken doen op een veel gedegener wijze dan men het vanuit Brussel kan opleggen.

Ik vind dit niet alleen onafwendbaar, ik vind dit zelfs goed.

Je ne suis pas revenu, monsieur Vandenhaute, de l'idée de fusionner les polices bruxelloises. En 1988 déjà, et ce fut une de mes premières déclarations publiques, j'affirmais que je n'étais pas favorable à une préfecture de police bruxelloise.

Mais, ce que j'ai dit pour les autres communes s'applique également à la police de Bruxelles: si les dix-neuf bourgmestres ne parviennent pas à mettre rapidement en place une collaboration et une coordination, il faudra, tôt ou tard, envisager la fusion.

Si un référendum était organisé parmi le personnel ou la population bruxelloise, une majorité importante se dégagerait certainement en faveur de la fusion. Je ne suis pas nécessairement partisan de celle-ci, mais s'il faut, comme dans le cas du métro, près de quatre ans pour organiser la brigade de surveillance, il est inévitable que l'on en arrive à proposer la fusion.

Nous enregistrons dès à présent les bons résultats de la présence supplémentaire de policiers dans le métro et il est inacceptable que l'on ait dû attendre autant d'années avant d'obtenir enfin, de la part des bourgmestres, qu'ils délèguent le personnel nécessaire.

Par ailleurs, mes prédécesseurs ont déjà investi plus de 100 millions dans le dispatching central et, aujourd'hui encore, le personnel nécessaire à son fonctionnement fait défaut.

Ce n'est pas un procès d'intention mais une constatation: les déclarations faites par certains bourgmestres prouvent à suffisance qu'ils craignent que les six zones de fonctionnement radio soient la préfiguration d'une fusion des communes. Ce genre de considération est inadmissible lorsqu'il y va de la sécurité des citoyens.

M. Vandenhaute. — Permettez-moi d'intervenir, monsieur le ministre. Vous savez parfaitement qu'il y a à Bruxelles des bourgmestres plus anciens et des bourgmestres qui sont arrivés plus récemment à la tâche et que les problèmes de collaboration ne se posent plus.

La police du métro, qui fut récemment portée sur les fonts baptismaux, fonctionne et commence à donner de bons résultats. C'est donc une manifestation de la volonté des bourgmestres d'aller dans le sens que vous souhaitez.

Vous ne portez aucune responsabilité à propos du dispatching central, mais permettez-moi de vous dire que vos prédécesseurs ont manqué de détermination et de clarté. Je pense à M. Joseph Michel, l'honorable ancien ministre, et à M. Nothomb, responsable de cette fameuse loi sur la police qui n'a jamais tenu compte des problèmes spécifiques de bilinguisme à Bruxelles.

Je tiens à dire que les bourgmestres ne manifestent aucune mauvaise volonté à coordonner leurs actions et ils le prouvent tous les jours.

Le dispatching central commence à fonctionner et nous avons répondu à votre souhait en détachant des agents, tant que faire se peut, en dépit d'un manque chronique d'effectifs et même si vous avez accompli un effort sur le plan des auxiliaires. Soyez de bon compte et reconnaissez, monsieur le ministre, que les bourgmestres font preuve d'une volonté manifeste de collaboration.

M. Tobbacq, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique. — Nous ne viderons pas ce problème ici. Selon moi, si l'on avait accordé moins d'importance à la préfiguration d'une menace de fusion et de la disparition de mandats communaux, tout en se préoccupant davantage du bon fonctionnement du métro, la BISM aurait obtenu un meilleur rendement voici deux ans déjà. J'ai œuvré suffisamment à cette tâche — et vous l'avez reconnu — pour savoir de quoi il s'agit.

Par ailleurs, je m'inscris en faux contre vos remarques concernant mes prédécesseurs. En effet, ceux-ci ont prévu au budget national les fonds nécessaires afin de mettre le dispatching central à la disposition des dix-neuf communes. En outre, je suis bien placé pour savoir que si le dispatching central ne fonctionne que pour Bruxelles-Ville, c'est parce que certains craignaient l'arrivée d'un appareil pouvant constituer la préfiguration d'une fusion.

Si vous souhaitez avoir une discussion plus approfondie à ce sujet, je suis à votre disposition.

De heren Cardoen en Vermeiren hebben vele vragen gesteld over de rijkswacht.

Mijnheer Vermeiren, ik weet wel dat u heel vaak aanwezig bent in de openbare vergaderingen van de Senaat en ook in de commissievergaderingen. In de betrokken commissie was u evenwel niet; u bent er trouwens ook geen lid van. Vele van uw vragen werden besproken in de commissie en voor het antwoord erop verwijs ik naar het verslag. Ik dank u alleszins ook voor uw belangstelling voor mijn departement.

De heer Vermeiren. — Er was op dat ogenblik communautair dialoog, mijnheer de minister.

De heer Tobbacq, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Ik verwijt u niets. Ik zeg alleen maar dat u het antwoord op vele van uw vragen terugvindt in het verslag van de commissie.

Het protocol tussen Landsverdediging en Binnenlandse Zaken is overhandigd aan de vakbonden en aan de parlementsleden die erom vroegen. Ik zal het u laten bezorgen, want anders zou u misschien protesteren.

Alle antwoorden in verband met het tuchtstatuut van het personeel vindt u in de wet op het tuchtstatuut. Voorzitter Pede heeft me daarnet gezegd dat hij het verslag volgende dinsdag in de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden wil laten goedkeuren. Waarschijnlijk zullen we deze wetgeving in de openbare vergadering van de Senaat kunnen bespreken tijdens de week van 15 juni. Ik hoop deze wetgeving ook nog vóór het zomerreces te kunnen laten goedkeuren in de Kamer. Dit is alleszins een absolute prioriteit van de regering.

De bepalingen met betrekking tot de leden die voor de militaire inlichtingendienst werken, staan weliswaar nog in het protocol, maar zullen mettertijd moeten worden weggewerkt. 550 van de 600 in het protocol vermelde militairen werken op het ogenblik

voor de rijkswacht in wat het logistiek en administratief kader zou moeten zijn. Uiteraard hebben ze geen operationele taken, maar werken ze vooral in de administratie: begrotings-specialisten, technici enzovoort.

De heer Vermeiren. — Hebben zij operationele jobs?

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Dat hangt ervan af wat u bedoelt met operationeel. Ik begrijp uw verwijzing naar Zaventem niet.

De heer Vermeiren. — Ik merk geregeld militairen op in de omgeving van de luchthaven. Dit is vrij verwarrend. Voeren zij een job uit voor de rijkswacht?

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Neen.

De 550 militairen die met de rijkswacht werken, zijn technici of administratief personeel en voeren geen operationele jobs uit.

Het probleem dat de heer Cardoen heeft aangehaald, zou moeten worden opgelost in het kader van het vijfhoeksoverleg dat met betrekking tot de politiewet binnenkort zal worden aangevat, en door de grotere rol die de burgemeester zou moeten spelen bij het totstandbrengen van het overleg tussen rijkswacht en gemeentepolitie. Het is inderdaad niet goed dat de bevolking de indruk krijgt dat het ene korps verbaliseert en het andere niet. Beide korpsen behouden immers de gehele bevoegdheid zowel gerechtelijk als administratief.

Ik kan goed nieuws melden, althans als men mij aan de telefoon niets heeft wijsgemaakt. Het kabinet van de gouverneur van de provincie Brabant heeft meegedeeld dat nog vóór het einde van dit jaar de kledijvergoedingen zullen worden «verdeeld».

De heer Cardoen. — Het gaat niet over de «verdeling» van de kledijvergoedingen mijnheer de minister.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Laat mij zeggen: «bested». Men zou het fonds aanwenden nog vóór het einde van 1992.

De heer Cardoen. — Wij vragen dat al ongeveer vijf jaar!

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Ik weet het en ik heb de verantwoordelijken daar ook op gewezen. Ze geven allerlei verklaringen, waarop ik hier niet wens in te gaan. Het belangrijkste is dat het kledijfonds voor de landelijke politie tegen het einde van het jaar zal zijn besteed. Men heeft mij dat beloofd. Waak erover dat die belofte wordt uitgevoerd.

Ik moet dan nog antwoorden op een paar vragen betreffende de rijkswacht. Wij doen voort met de gedeeltelijke opleiding van de rijkswachtofficiërs in de Koninklijke Militaire School, mijnheer Vermeiren. De 5 pct. besparing heeft in genedele gevolgen voor de operationaliteit. Die besparing van 5 pct. op de werkingskosten gebeurt immers niet lineair. Op sommige posten wordt er meer bespaard, op andere minder of zelfs helemaal niet. Ik kan u dat aantonen in de begroting.

U hebt ook verwezen naar de overuren in inconvenienten, zoals men dat met een barbaars woord noemt. De veiligheid komt door deze regeling niet in het gedrang. Waar vroeger een grote tegenstand bestond tegen zaterdag- en zondagwerk en overuren, vraagt men nu om overuren te mogen presteren. Ik lach daar niet mee. De mensen proberen immers op die manier wat meer boter op hun brood te krijgen.

De vraag om wielervedstrijden op zaterdag en zondag te begeleiden, is vandaag groter dan ooit te voren. Dit leidt tot de bizarre situatie dat vakbonden aandringen op zaterdag- en zondagwerk. Wij proberen dit te beperken. Ik kan u niet zeggen hoeveel het begeleiden van wielervedstrijden de rijkswacht jaarlijks kost. Daar moet men rekening mee houden. Bovendien is het krediet in de ene

provincie groter dan in de andere. Zo begeleidt de rijkswacht dan ook in de ene provincie koersen van junioren en weigert ze in de andere grote wielervedstrijden te begeleiden. Maar dit alles gaat dus, zoals ik u daarnet zegde, niet ten koste van de veiligheid.

Ik verheug mij erover dat de overgang van de rijkswacht naar het departement van Binnenlandse Zaken tot op heden zonder horten en stoten verloopt en dit dank zij de goede wil van alle betrokkenen. Ik ben dan ook blij met de steun die ik van het grootste deel van de commissie krijg bij de behandeling van het ontwerp betreffende het tuchtstatuut en van het ontwerp op de politiefunctie, dat het probleem regelt van de aansprakelijkheid. Deze ontwerpen zouden nog vóór het reces moeten worden goedgekeurd.

En dan kom ik tot de vragen in verband met Ambtenarenzaken. De heer De Loor en de heer Van Hooland hadden het over de radioscopie van de administratie en over de wervingsstop. Ik heb reeds gezegd dat een wervingsstop geen goede maatregel is. Het is een pressiemiddel om de radioscopie snel te laten verlopen. Ik maak op het ogenblik een lijst op van de diensten die op 1 juni klaar waren met hun doorlichting.

Ik maak mij geen illusies, niet elk departement zal ermee klaar zijn, zelfs niet de helft. Ik zal morgen de regering voorstellen dat de wervingsstop alleen absoluut blijft gelden voor de departementen die nog altijd hun radioscopie niet hebben gedaan. Voor de anderen kan een commissie op niet-politieke basis, die nu al functioneert onder de leiding van de administrateur-generaal van het Openbaar Ambt en van de chef van het Korps Inspecteurs Financiën, die stop geleidelijk opheffen, want als de radioscopie is gedaan moeten daaruit natuurlijk nog conclusies worden getrokken.

Mijnheer Van Hooland, over het openbaar ambt wil ik graag een boompje met u opzetten. Dat is trouwens de manier waarop er tussen de regering en het Parlement een permanent gesprek kan worden gevoerd over een zo fundamenteel probleem als het beheer van onze ambtenaren.

Ik heb geen last van een grote visie, van een groot project voor de ambtenarij. Ik heb de bevoegdheid over en de verantwoordelijkheid voor 70 à 100 000 ambtenaren, een reusachtig bedrijf. In de wereld zijn er niet veel bedrijven met zulk een personeelsbestand.

Ik zal het zo bescheiden mogelijk zeggen. Mijn karretje rijdt niet. Het hort en het schokt. Mijn ambitie is bijgevolg niet om over drie of vier jaar een Ferrari of Lamborghini van het openbaar ambt, laatste versie, te tonen. Ik hoop dat mijn karretje over twee of drie jaar een rijdend *deux chevaux* zal zijn en over vier jaar een betere versie van de Lada. Dan komen wij er misschien op termijn.

De heer Van Hooland. — Mijnheer de minister, of uw karretje nu rijdt of niet, belangrijker, en wat in het Parlement moet kunnen worden besproken, is, waar u met dat karretje heen wilt.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Dat weet ik goed, mijnheer Van Hooland. Daar hoort u van mijnentwege ook geen diepzinnige filosofie over. Ik wil dat de telefoon na het derde signaal wordt opgenomen, dat de dossiers worden afgehandeld binnen een termijn die voor een openbare dienst redelijk is en dat brieven op tijd worden beantwoord. Ik wens ook dossiers te krijgen waarin al de gegevens zitten die ons moeten toelaten om de goedkoopste en de meest werkbare beslissing te nemen.

U ziet dat mijn ambities beperkt zijn. Ik zal echter al zeer tevreden zijn als ik het voornoemde kan bereiken. Wij zullen daarover ooit eens in de clinch gaan, dat moet u mij niet kwalijk werd. Ik heb uit het *Salut et merci* van Walschap een tekst geknipt die ik echter nog niet boven mijn bureau heb gehangen.

Als minister van Ambtenarenzaken kies ik de kant van de oude boer van Walschap die, zolang hij de facturen van zijn eierenverkoop aan een haak in de muur hing, steeds rijker werd. Toen zijn zoon echter econoom was geworden en zelfs een postgraduaat had behaald en zich met het bedrijf ging bezighouden,

was dit binnen de zes maanden failliet. Ik wens de facturen in het Openbaar Ambt nog een aantal jaren aan een haak te hangen en daarvan beter te worden. In de huidige toestand is er al te vaak geen haak, komen de facturen te laat en dikwijls zijn er zelfs geen eieren om te verkopen. Dat is natuurlijk een karikatuur, die ik later graag nuanceer en diepgaander analyseer.

Aan de heer Wierinckx antwoord ik, dat ook ik met lede ogen zie wat er gebeurt in Zaventem, in Kraainem, in Herent, in Lubbeek en in Wetteren. Ik wil daar graag helpen, maar de wet van 1976 is wat zij is en zij zegt nu eenmaal, ook al zou ik het anders willen, dat het KMI de ramp moet beoordelen als een « uitzonderlijk » fenomeen en dat er minstens 250 miljoen schade per semester moet zijn aangericht.

De gouverneur en ikzelf zullen het KMI nu raadplegen. Rampen beantwoorden dus zeer zelden aan de definities van de wet, wat ten andere de bedoeling van de wetgever was. Ik belet niemand om een wijziging van deze wet voor te stellen. Wij hebben ondertussen ons best gedaan om zoveel mogelijk schadegevallen toch verzekeraar te maken, zodat de meeste mensen voor de geleden stormschade van twee jaar geleden een vergoeding hebben kunnen ontvangen.

De wijziging van de kiesomschrijvingen, waarover de heer Wierinckx een vraag heeft gesteld, is door ons zeker niet vergeten. Als de dialoog van Gemeenschap tot Gemeenschap als resultaat geeft dat de Raden rechtstreeks verkozen worden, dan zullen wij de kiesomschrijvingen hoe dan ook moeten aanpassen.

Op de andere vragen van de heer Wierinckx wil ik graag bij een volgende gelegenheid ingaan.

Wat de politie-school van Vlaams-Brabant betreft, deel ik vooraf mee dat er normaal slechts één politie-school is per provincie. Voor Brabant is dat in Brussel en deze school is tweetalig. Ik zie niet in waarom wij die infrastructuur niet maximaal samen zouden gebruiken, op voorwaarde natuurlijk dat zowel de Vlaams-Brabantse als de Waals-Brabantse gemeenten daar aan hun trekken komen.

De heer Vermeiren. — U komt daar wel in problemen met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Dat is juist en daarom heb ik daarover reeds een brief geschreven naar de heer Picqué om hem te zeggen, dat ik niet aanvaard dat er in de raad van bestuur van die school geen geldige vertegenwoordiging is van Vlaams-Brabant en dat ik de erkenning ervan zal intrekken als dit niet in orde wordt gebracht.

Ik kan de heer Quintelier geruststellen. Ik heb er geen moeite mee om een bijkomende informatieronde over de gemeentelijke boekhouding te organiseren.

Aan de heer Wierinckx en ook aan de senatoren die in opdracht van mevrouw Maes naar mij blijven luisteren kan ik meedelen, dat ik de regering een nota heb voorgesteld om de vertegenwoordiging van vrouwen op de verkiezingslijsten te bevorderen. Deze nota werd door de regering aanvaard en houdt in dat ik een wetsontwerp of voorstellen van wijziging van bestaande wetten indien om dat mogelijk te maken.

Als de regering mijn voorstellen aanvaardt en een wetsontwerp indient bij het Parlement zullen wij zien wat de Kamer en de Senaat erover denken. Ik hoor allerlei geruchten in verband met de constitutionaliteit van mijn voorstellen. Blijkbaar is er een lek geweest naar *Le Soir* — die komt niet van mij — en heeft men de inhoud van mijn nota niet goed begrepen. Ik zie niet goed in dat er een grondwettelijk probleem zou kunnen ontstaan wanneer lijsten waarvan meer dan twee derde van de kandidaten van hetzelfde geslacht zijn, geen recht zouden hebben op de toelagen die wij nu verstrekken, niet op een nationaal nummer en ook niet op een verminderd posttarief.

Ook nu moet aan een aantal voorwaarden worden voldaan om een geldige lijst te kunnen indienen, zoals een aantal handtekeningen of reeds de vorige keer een lijst hebben ingediend. De « macho's » of de « sufragettes » moeten niet bang zijn. Het is nog altijd mogelijk lijsten in te dienen met alleen vrouwelijke of alleen mannelijke kandidaten. Hun constitutioneel recht blijft gewaar-

borgd, maar ze zullen het dan wel moeten doen zonder nationaal nummer, zonder toelagen en zonder verminderd posttarief. U krijgt in het najaar of in het begin van 1993 ongetwijfeld nog de gelegenheid hierover uitgebreid te discussiëren. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vermeiren.

De heer Vermeiren. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik meen hieruit en uit het debat dat we hebben gevoerd te mogen besluiten dat wij allen zeer begaan zijn met de verbetering van de veiligheid in het algemeen.

Mijnheer de minister, er zijn inderdaad gemeenten die vrij vlug extra inspanningen willen doen voor de verbetering van de veiligheid, die hiervoor de nodige financiële middelen zoeken en die uitzonderlijk ook vinden. In de praktijk wordt de bereidheid om accuraat en efficiënt op te treden echter vaak belemmerd door de administratieve rompslomp en de versnipperde bevoegdheid ter zake. Is het niet mogelijk uw invloed aan te wenden om de gemeenten die tijdelijke of vaste hulpagenten willen inschakelen, behulpzaam te zijn? U kent mijn gemeente en u weet welke moeilijkheden ik heb. Ik wil die oplossen, maar langs de normale weg zal dit nog jaren duren.

Ik vraag ook speciaal aandacht voor de toelagen. Ik verwijs in dit verband naar uw voorganger, minister Nothomb. Mijn partij maakte toen deel uit van de meerderheid. Wij hebben gezien hoe weinig er uiteindelijk bij de gemeenten terecht komt van de honderden miljoenen die aanvankelijk worden uitgekeerd.

Indien u overweegt om financiële middelen ter beschikking te stellen, zorg er dan voor dat deze rechtstreeks aan de korpsen worden toegekend, uiteraard onder controle en onder bepaalde voorwaarden. Alleen op die manier zullen wij doeltreffender kunnen optreden. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van Hooland.

De heer Van Hooland. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik zal bij een volgende gelegenheid de handschoen terug opnemen.

Mijnheer de minister, ik vermoed dat u vergeten bent een vraag te beantwoorden die ik al tweemaal eerder heb gesteld. Bestaat er vandaag nog een orgaan zoals de vroegere commissie-Mangeleer?

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Ik weet niet eens of de heer Mangeleer nog op het kabinet van de Eerste minister aanwezig is. Ik weet bijgevolg niet wat u bedoelt. Ik ben alleszins nooit naar een vergadering van zo'n commissie geweest.

De Voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt, is de algemene bespreking van de sectie Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt gesloten.

Plus personne ne demandant la parole, je déclare close la discussion générale relative à la section Intérieur et Fonction publique.

Ik stel voor onze werkzaamheden te onderbreken.

Je vous propose d'interrompre ici nos travaux. (*Assentiment.*)

De Senaat vergadert opnieuw vanmiddag om 15 uur.

Le Sénat se réunira à nouveau cet après-midi à 15 heures.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten om 13 h 50 m.)

(La séance est levée à 13 h 50 m.)